

Η ΒΙΒΛΟΣ ΜΕ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Αμπντ Αλ-Μάλικ Λε-Μπλάνκ
Εγκρίθηκε από τον Σεΐχη Άχμεντ Ντιντάτ

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Άμίρ

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ الإنجيل قادمي إلى الإسلام ﴾

« باللغة اليونانية »

عبد المالك لبلاذك

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالو أريستيا

مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2014 - 1435

IslamHouse.com

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αυτή η προσπάθεια αφορά όλους τους Χριστιανούς, οι οποίοι αναγνωρίζουν την εσωτερική ευθύνη και λαχτάρα για καθοδηγημένη λατρεία του Ενός Αληθινού Θεού. Λατρεία που δεν βασίζεται σε κοινωνικούς, κοσμικούς ή οικογενειακούς κανόνες, αλλά αποτελεί δικαίωμα και καθήκον του/της το να λατρεύει τον Δημιουργό τους (μας).

Αυτό το βιβλίο αποτελεί μια συγκέντρωση αποσπασμάτων από διάφορα βιβλία που απευθύνονται στο Χριστιανισμό, τα οποία είχα την ευχαρίστηση να διαβάσω πριν και αφού γίνω Μουσουλμάνος. Αφού έγινα Μουσουλμάνος, συνέχισα να διαβάζω βιβλία σχετικά με το Χριστιανισμό, γιατί το «δέρμα» του Χριστιανισμού ήταν δύσκολο να αποβληθεί μετά από 28 χρόνια στη θρησκεία· χρόνια τα οποία σχεδόν με οδήγησαν να γίνω ιερέας σε μια Αφρικανική Μεθοδιστική Επισκοπική Εκκλησία στους Great Falls της Μοντάνα.

Προσπάθησα να συγκεντρώσω και να οργανώσω σχετικές πληροφορίες από αυτά τα επινοητικά βιβλία με ξεκάθαρο τρόπο, ώστε να παράσχω προσαρμοσμένες και ενοποιημένες πληροφορίες, τις οποίες θα ήθελα να μου είχε προσφέρει κάποιος κατά τη διάρκεια της ζωής μου ως Χριστιανός. Ωστόσο, το σχέδιο του Αλλάχ για τον ασπασμό/τη μεταστροφή μου στο Ισλάμ ήρθε όπως όρισε ο Αλλάχ.

Θα ήθελα να αναφέρω πως όταν αναφέρομαι στη λέξη «Θεός» σε αυτό το βιβλίο, μιλώ για το Ένα Ύψιστο Ον, που δεν έχει κανέναν εταίρο και δεν είναι μέρος καμίας τριάδας.

Πρέπει να αναφερθεί ότι η αραβική λέξη «Αλλάχ» χρησιμοποιούταν από τους Χριστιανούς, καθώς, επίσης, και από τους Μουσουλμάνους σύμφωνα με την έκδοση της Βρετανικής Εγκυκλοπαίδειας το 1996 (Βλ. τη λέξη Αλλάχ).

Σε ενθαρρύνω να βάλεις στην άκρη τις προκατειλημμένες αντιλήψεις σου για τη Χριστιανοσύνη και το Ισλάμ, και να έχεις ανοιχτό μυαλό για όσα θα παρουσιάσω. Ελπίζω (με τη Βούληση του Αλλάχ) ότι αυτή η προσπάθεια θα ανάψει σε σένα μια σπίθα ενδιαφέροντος που θα σου επιτρέψει να συνεχίσεις να διαβάζεις πέρα από τη Βίβλο, και να λάβεις μία καταρτισμένη απόφαση αφού κατανοήσεις και τις δύο θρησκείες. Μια απόφαση που βασίζεται στη δική σου επιλογή και όχι σε αυτή των γονιών σου ή των μίντια. Μόλις λάβεις όλα τα στοιχεία, μπορείς να ορίσεις τον εαυτό σου με το μόνο σκοπό για τον οποίο δημιουργηθήκαμε, δηλαδή τη λατρεία του (Αλλάχ) Θεού.

ΑΔΙΑΚΟΠΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΤΕ

Κατά τη διάρκεια των ημερών μου ως Χριστιανός, υπήρχαν πολλά εδάφια στη Βίβλο, τα οποία με έκαναν να αμφισβητώ τη θρησκεία που ακολουθούσα (το Χριστιανισμό). Υπήρχε ένα συγκεκριμένο εδάφιο, το **1 Θεσσαλονικείς 5:17**, το οποίο λέει, «**Αδιάκοπα να προσεύχεστε**», που γυρνούσε συνεχώς στο μυαλό μου. Συχνά αναρωτιόμουν πώς ένας άνθρωπος (Χριστιανός) υποτίθεται ότι πρέπει να προσεύχεται (να βρίσκεται σε κατάσταση λατρείας) αδιάκοπα; Χωρίς κάποια βιβλική ή θεία καθοδήγηση, ο μόνος τρόπος που σκέφτηκα ότι μπορεί κάτι τέτοιο να είναι πιθανό, είναι το να κάνω συνέχεια καλές πράξεις και να μνημονεύω με τη γλώσσα και την καρδιά μου τον Αλλάχ. Ωστόσο, συνειδητοποίησα ότι και αυτό είναι κάπως αδύνατο. Αλλά όταν γνώρισα το Ισλάμ το 1987, και άρχισα να διαβάζω και να μαθαίνω περισσότερο για αυτόν τον τρόπο ζωής, ανακάλυψα ότι το Ισλάμ παρείχε θεία καθοδήγηση, τόσο από το Θεό (Αλλάχ), όσο και από τον Προφήτη Μωχάμμαντ (ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού), με βάση τις οποίες μπορεί ένα άτομο να προσεύχεται (να είναι σε κατάσταση λατρείας) αδιάκοπα, αν αυτή ήταν η βούληση του Θεού.

Τόσο όταν ξυπνάς, τρως, κοιμάσαι, ντύνεσαι, βρίσκεσαι κοντά σε μία γυναίκα, κοιτάζεις μία γυναίκα, ψωνίζεις, πηγαίνεις στην τουαλέτα, κοιτάζεις στον καθρέφτη, ταξιδεύεις, επισκέπτεσαι έναν ασθενή, κάθεσαι σε κάποια μη θρησκευτική συγκέντρωση, κάνεις μπάνιο, έχεις

σεξουαλική δραστηριότητα με τη σύζυγό σου, χασμουριέσαι, κόβεις τα νύχια σου, φτερνίζεσαι, χαιρετάς ανθρώπους, μιλάς, φιλοξενείς καλεσμένους στο σπίτι, περπατάς, γυμνάζεσαι, πολεμάς, μπαίνεις στο σπίτι, προσεύχεσαι ή κάνεις οτιδήποτε άλλο, το Ισλάμ και οι οδηγίες του Κορανίου και οι πράξεις και οι ρήσεις του Προφήτη Μωχάμμαντ (ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού) παρείχαν τρόπους με τους οποίους μπορείς να τηρήσεις το εδάφιο **1 Θεσσαλονικείς 5:17**. Επιπλέον, μου επέτρεψε να έλθω σε ειρήνη με τον εαυτό μου και σε υποταγή στον Ένα Αληθινό Θεό –τον Αλλάχ.

Αυτή η θεία καθοδήγηση του Ισλάμ μου δίδαξε σημαντικά πράγματα για τα καθήκοντά μου, τις υποχρεώσεις μου και το εκ γενετής δικαίωμά μου στο Δημιουργό (Αλλάχ) μου, καθώς και περισσότερα πράγματα για τη θρησκεία του Χριστιανισμού. Ως εκ τούτου, έχοντας διαβάσει και μάθει περισσότερα για το Χριστιανισμό ως Μουσουλμάνος, (με τη βούληση του Αλλάχ) ένιωσα την υποχρέωση να μοιραστώ μαζί σου το πώς η Βίβλος με οδήγησε στο Ισλάμ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Δεδομένου του ότι ποτέ στην ιστορία της Τορά (Παλαιάς Διαθήκης) η θρησκεία του Θεού δεν ονομάστηκε από έναν Προφήτη (δηλ. Αδαμισμός, Αβρααμισμός, Μουσισμός, κλπ), ελπίζω να μπορέσω να εξηγήσω ότι ο Ιησούς δεν κήρυττε τη θρησκεία του Χριστιανισμού, αλλά μια θρησκεία που δίνει όλη τη Δόξα και τη Λατρεία στον Ένα Θεό και μοναδικό Θεό.

Ένα από τα ερωτήματα που έθεσα στον εαυτό μου, καθώς έριξα μια αντικειμενική (δεύτερη) ματιά στο Χριστιανισμό, ήταν το εξής: από πού προήλθε η λέξη Χριστιανισμός και αναφέρθηκε ποτέ η λέξη αυτή από τον Ιησού; Βασικά δεν βρήκα τη λέξη Χριστιανισμός στη Βίβλο, ούτε καν σε κάποιο λεξικό της Βίβλου. Πιο συγκεκριμένα, δεν βρήκα πουθενά στη Βίβλο τον Ιησού να αυτοαποκαλείται Χριστιανός.

Η λέξη Χριστιανός αναφέρθηκε πρώτα από έναν ειδωλολάτρη για να περιγράψει αυτούς που ακολουθούσαν τον Ιησού. Αναφέρεται μία από τρεις φορές στην Καινή Διαθήκη από έναν ειδωλολάτρη και από τους Εβραίους της Αντιόχειας γύρω στο 43 μ.Χ. (Πράξεις 11:26, Πράξεις 26:28 και 1 Πέτρου 4:16) πολύ καιρό αφότου ο Ιησούς εγκατέλειψε αυτήν τη γη.⁸ Για να δεχτούμε τα λόγια των ειδωλολατρών σαν να έχουν οποιαδήποτε αξία ή σχέση με τη θειότητα, τον Ιησού ή το Θεό αντιβαίνει στα κηρύγματα όλων των προφητών.

Ο Ιησούς προφήτευσε ότι οι άνθρωποι θα τον λατρεύουν μάταια και θα πιστεύουν σε δόγματα που κατασκευάστηκαν από ανθρώπους (**Κατά Ματθαίον 15:9**):

«μάταια μάλιστα με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντάλματα ανθρώπων.»

Αυτό το εδάφιο, το **Κατά Ματθαίον 15:9**, υποστηρίζεται περαιτέρω από αυτά τα λόγια του Κορανίου, **5:116-117**:

{ **Και (θυμήσου) όταν ο Αλλάχ θα πει (την Ημέρα της Ανάστασης): «Ω, Ιησού, υιέ της Μαρίας! Είπες στους ανθρώπους: ‘Πάρτε εμένα και τη μητέρα μου ως δύο θεούς εκτός από τον Αλλάχ.’;» Θα πει: «Δόξα Σου! Δεν είναι πρόπον για μένα να πω κάτι το οποίο δεν έχω δικαίωμα (να πω). Αν είχα πει κάτι τέτοιο, Εσύ σίγουρα θα το γνώριζες. Γνωρίζεις τι βρίσκεται στον εαυτό μου, ενώ εγώ δεν γνωρίζω τι βρίσκεται στον Εαυτό Σου. Στ’ αλήθεια, Εσύ είσαι ο Παντογνώστης των αοράτων. ~ Ποτέ δεν τους είπα τίποτα εκτός απ’ αυτό που Εσύ με διέταξες να πω: ‘Να λατρεύετε τον Αλλάχ, τον Κύριό μου και Κύριό σας.’ Και ήμουν μάρτυρας γι’ αυτούς ενώ έζησα ανάμεσά τους, μα όταν Εσύ με πήρες πάνω, Εσύ ήσουν ο Παρατηρητής σ’ αυτούς. Και Εσύ είσαι ο Μάρτυρας για τα πάντα.» }**

Ανακάλυψα ότι εδάφια της Βίβλου, όπως το **Κατά Ιωάννην 5:30**, το **Κατά Ιωάννην 12:49**, το **Κατά Ιωάννην 14:28**, το **Ησαΐας 42:8** και το **Πράξεις 2:22**, υποστηρίζουν τα προαναφερθέντα εδάφια του Κορανίου.

Πριν εγκαταλείψουμε το θέμα του Χριστιανισμού, το οποίο θα συζητηθεί σε όλη την έκταση αυτού του βιβλίου, πρέπει

να αναφερθεί ένα μικρό, αλλά σημαντικό σημείο παρατήρησης.

Αν οι Χριστιανοί είναι «σαν τον Χριστό», γιατί δεν χαιρετάνε ο ένας τον άλλο με τις λέξεις «Ειρήνη σε Σένα» (Ας-Σαλάμου Αλάικουμ), όπως έκανε ο Ιησούς στο **Κατά Λουκάν 24:36**. Όπως ίσως γνωρίζεις, ο χαιρετισμός ενός Μουσουλμάνου σε έναν άλλο είναι Ας-Σαλάμου Αλάικουμ, μια ρήση σαν εκείνη του Χριστού.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΙΕΡΩΝ ΒΙΒΛΩΝ

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι Βιβλικές αναφορές που παρατίθενται σε αυτό το βιβλίο μπορεί να μην είναι ακριβώς ίδιες με τη Βίβλο που χρησιμοποιείς. Υπάρχουν πολλές Βίβλοι στην αγορά που χρησιμοποιούνται από διαφορετικές αιρέσεις Χριστιανών, που όλες τους ισχυρίζονται ότι το δικό τους βιβλίο, παρότι διαφορετικό, είναι ο λόγος του Θεού. Τέτοιες Βίβλοι είναι: Η Αναθεωρημένη Επίσημη Έκδοση 1952 & 1971, η Νέα Αμερικανική Επίσημη Βίβλος, η Ιερή Βίβλος: Νέα Παγκόσμια Έκδοση, η Ζωντανή Βίβλος, Νέα Μετάφραση των Ιερών Γραφών που χρησιμοποιείται από τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, Ρωμαιοκαθολική Έκδοση και η Έκδοση του King James. Ειδική σημείωση: Δεν βρήκα πουθενά στα εδάφια αυτών των Βιβλών να αποκαλεί η «Καινή Διαθήκη» τον εαυτό της «Καινή Διαθήκη», ούτε η «Παλαιά Διαθήκη» να αποκαλεί τον εαυτό της «Παλαιά Διαθήκη». Επιπλέον, η λέξη «Βίβλος» είναι άγνωστη μέσα στις σελίδες της Βίβλου.¹⁰

Εκτός από τις πολλές διαφορετικές Χριστιανικές αιρέσεις και Βίβλους, έμαθα ότι υπάρχουν και διάφοροι άνδρες, όχι προφήτες, οι οποίοι ίδρυσαν αυτές τις αιρέσεις και χρησιμοποιούν διάφορες ερμηνείες της Βίβλου και/ή ανθρώπινα δόγματα ως θρησκεία τους. Ο πίνακας στο τέλος του με τίτλο «Προέλευση των Κυριότερων Αιρέσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες», απεικονίζει το σύγχρονο Χριστιανισμό σαν μια θρησκεία που δέχεται τεράστια επιρροή από ιδρυτές άνδρες και τα κατασκευασμένα από ανθρώπους δόγματά τους.

Θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις, τις οποίες μπορεί να μην έχετε διαβάσει ή ακούσει σχετικά με το ότι η Βίβλος είναι ο Λόγος του Θεού. Εν συντομία, θα ήθελα να αναφέρω ότι στις 8 Σεπτεμβρίου του 1957, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά στο περιοδικό «Awake» έφεραν αυτόν τον τρομακτικό τίτλο -50.000 ΛΑΘΗ ΣΤΗ ΒΙΒΛΟ. Αν ρωτήσεις έναν Μάρτυρα του Ιεχωβά σχετικά με αυτόν το τίτλο, μπορεί να πει πως σήμερα περισσότερα από αυτά τα λάθη έχουν εξαλειφθεί. Πόσα έχουν εξαλειφθεί, 5000; 500; 50; Ακόμη κι αν μόνο 50 παραμένουν, θα απέδιδε κανείς αυτά τα λάθη στο Θεό;¹⁰

Λέει ο **Ιερεμίας (8:8)** ότι ο Νόμος/Τορά έχει αλλοιωθεί και δε συνιστά εντελώς το λόγο του Θεού;

«Πώς λέτε: Είμαστε σοφοί, και ο νόμος του Κυρίου είναι μαζί μας; Δέστε, σίγουρα, μάταια έγινε αυτό· το καλάμι των γραμματέων είναι αναληθές.»

Θα θέσω ένα ακόμη ερώτημα: Αν ένα «ιερό» βιβλίο περιείχε αντικρουόμενα εδάφια, θα το θεωρούσες ακόμη ιερό; Το πιο πιθανόν είναι να έλεγες φυσικά και όχι. Θα μοιραστώ μαζί σου μερικά αντικρουόμενα εδάφια τόσο από την Παλαιά όσο και από την Καινή Διαθήκη:

II Σαμουήλ 8:4	έναντι	I Χρονικών 18:4
II Σαμουήλ 8:9-10-10	έναντι	I Χρονικών 18:9-10
II Βασιλέων 8:26	έναντι	II Χρονικών 22:2
II Σαμουήλ 6:23	έναντι	II Σαμουήλ 21:8

Γένεση 6:3

έναντι

Γένεση 9:29

**Κατά Ιωάννην 5:37
14:9**

έναντι

Κατά Ιωάννην

**Κατά Ιωάννην 5:31
8:14**

έναντι

Κατά Ιωάννην

Έχουν αναφερθεί μόνο δύο αντιφάσεις της Καινής Διαθήκης, αλλά θα αναφερθούν και άλλες κατά την εξέταση της Αγίας Τριάδας, της Θειότητας του Ιησού Χριστού, της Θείας Υιότητας του Ιησού, του Προπατορικού Αμαρτήματος και της Εξιλέωσης.

Πώς είναι δυνατόν ο «εμπνευσμένος λόγος» του Θεού να αναφέρει εσφαλμένα τη γενεαλογία του Ιησού (Βλ. Κατά Ματθαίον 1:6-16, όπου αναφέρονται 26 πρόγονοι μέχρι τον Προφήτη Δαβίδ και Κατά Λουκάν 3:23-31, όπου αναφέρονται 41 σε αριθμό); Ή τι έχεις να πεις για αυτό, να δίνει μια γενεαλογία στον Ιησού, ο οποίος δεν είχε πατέρα; Διάβασε πρώτα τα II Βασιλέων 19:1-37, και έπειτα τον Ησαΐα 37:1-38. Γιατί οι λέξεις που χρησιμοποιούνται σε αυτά τα εδάφια είναι πανομοιότυπες; Και όμως, αποδίδονται σε δύο διαφορετικούς συγγραφείς, σε έναν άγνωστο και στον Ησαΐα, οι οποίοι απέχουν κατά αιώνες ο ένας από τον άλλο· και όμως, οι Χριστιανοί ισχυρίζονται ότι αυτά τα βιβλία έχουν εμπνευστεί από το Θεό.¹⁰ Άρα ο Παντοδύναμος Θεός «ξέχασε» ότι είχε υπαγορεύσει αυτό το χωρίο προηγουμένως και το υπαγόρευσε ξανά λέξη προς λέξη;

Άλλες αντιφάσεις της Βίβλου μπορείτε να βρείτε στο βιβλίο με τίτλο *101 Clear Contradictions In the Bible* (**101**

Ολοφάνερες Αντιφάσεις στη Βίβλο), του Σαμπίρ Άλι.
Ενδεικτικά αναφέρονται οι παρακάτω:

Αντίφαση #50

Ο Ιησούς πέθανε πριν το «καταπέτασμα του ναού να σχιστεί στα δύο;

(α) Ναι. «⁵⁰Και ο Ιησούς, αφού έκραξε ξανά με δυνατή φωνή, άφησε το πνεύμα. ⁵¹Και ξάφνου, το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο...» (**Κατά Ματθαίον 27:50-51**)

«³⁷Ο Ιησούς, όμως, αφού έβγαλε μια δυνατή φωνή, εξέπνευσε. ³⁸Και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω.» (**Κατά Μάρκον 15:37-38**)

(β) Όχι. «⁴⁵Και σκοτίστηκε ο ήλιος· και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στο μέσον. ⁴⁶Και ο Ιησούς, αφού φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε.» (**Κατά Λουκάν 23:45-46**)

Αντίφαση #54

Ο Ιησούς ανέβηκε στον Παράδεισο την ίδια μέρα της σταύρωσης;

(α) Ναι. Είπε στον κακοποιό που τον υπερασπιζόταν: «Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Σε διαβεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.» (**Κατά Λουκάν 23:43**).

(β) Όχι. Είπε στην Μαρία Μαγδαληνή δύο μέρες μετά: «⁴²Εκεί, λοιπόν, έβαλαν τον Ιησού, εξαιτίας τής

Παρασκευής των Ιουδαίων, επειδή ήταν κοντά το μνήμα.»
(Κατά Ιωάννην 19:42)

«²⁰ΚΑΙ την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας (Δευτέρα), η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται το πρωί στο μνήμα, ενώ ακόμα ήταν σκοτάδι, και βλέπει την πέτρα σηκωμένη από το μνήμα.» **(Κατά Ιωάννην 20:1)**

«¹⁷Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Μη με αγγίζεις· επειδή, δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου· αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.» **(Κατά Ιωάννην 20:17)**

Αντίφαση #61

Πως πέθανε ο Ιούδας;

(α) «Αυτός, λοιπόν, απέκτησε ένα χωράφι από τον μισθό τής αδικίας, και αφού έπεσε μπρούμυτα, σχίστηκε στο μέσον, και ξεχύθηκαν όλα τα εντόσθιά του.» **(Πράξεις 1:18)**.

(β) «⁵Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε· και φεύγοντας κρεμάστηκε.» **(Κατά Ματθαίον 27:5)**.

Αντίφαση #75

Σύμφωνα με τα Ευαγγέλια, ποιες ήταν οι τελευταίες λέξεις του Ιησού πριν πεθάνει;

(α) «Και ο Ιησούς, αφού φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε.» **(Κατά Λουκάν 23:46)**

(β) «Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε, είπε: Τετέλεσται· και αφού έγειρε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα.» (**Κατά Ιωάννην 19:30**)

Έγραξα τη λέξη Πάσχα στο λεξικό της Βίβλου Nelson και έμαθα ότι η λέξη «Πάσχα» (όπως αναφέρεται στις **Πράξεις 12:4**) είναι ελληνική και ήταν η ίδια λέξη που χρησιμοποιούταν για το Εβραϊκό Πάσχα. Όπως ξέρεις, το Πάσχα ήταν γιορτή των Εβραίων, και όχι των Χριστιανών, στο οποίο συμμετείχε και ο Ιησούς όπως υποδεικνύει ο **Ματθαίος (26:17-20)**. Επομένως, γιατί οι Χριστιανοί δε γιορτάζουν το Εβραϊκό Πάσχα όπως έκανε και ο Ιησούς, ή γιατί οι «Χριστιανοί» δεν είναι Εβραίοι; Νομίζω ότι ανθρώπινα χέρια, όλα τους πολύ ανθρώπινα, κατέστρεψαν τη Βίβλο.¹⁰

Από αυτά τα σύντομα στοιχεία που αναφέρονται παραπάνω, και από το γεγονός ότι μελετητές της Βίβλου έχουν από μόνοι τους αναγνωρίσει την ανθρώπινη φύση και την ανθρώπινη σύνθεση της Βίβλου [Καρτ Καχλ, *The Old Testament: Its Origin and Composition*, (Παλαιά Διαθήκη: Η Προέλευση και η Σύνθεσή της) σελ 47, 51, 52], πρέπει οι Χριστιανοί να δεχθούν έστω σε κάποιο βαθμό το γεγονός ότι ίσως κάθε λέξη της Βίβλου να μην αποτελεί το Λόγο του Θεού.

Σαν δευτερεύουσα σημείωση για αυτό το θέμα, θα αναφέρω ότι ορισμένοι Χριστιανοί πιστεύουν πως τη Βίβλο υπαγόρευσε στον Προφήτη Μωχάμμαντ ένας Χριστιανός μοναχός, και γι' αυτό κάποιες βιβλικές περιγραφές αναφέρονται στο Κοράνιο. Μετά από κάποια έρευνα,

ανακάλυψα ότι αυτό δεν μπορεί να έχει γίνει γιατί δεν υπήρχε καμία Αραβική Βίβλος κατά τον 6^ο αιώνα της Χριστιανικής εποχής, οπότε ο Μωχάμμαντ έζησε και κήρυξε.¹¹ Συνεπώς, κανένας Άραβας, ούτε καν ο Προφήτης Μωχάμμαντ ο οποίος ήταν εντελώς αναλφάβητος και ακατάρτιστος δεν θα είχε την ευκαιρία να εξετάσει το γραπτό κείμενο της Βίβλου στη γλώσσα του. Το Κοράνιο 5:15-16 λέει:

{ Ω, λαέ της Βίβλου! Τώρα έχει έρθει σε σας ο Αγγελιαφόρος Μας (ο Μωχάμμαντ), εξηγώντας σε σας πολλά απ' αυτά που κρύβατε από τη Βίβλο, και αφήνει (χωρίς εξήγηση) πολλά (αυτά που μπορούν να σας ντροπιάσουν). Πράγματι, έχει έρθει σε σας από τον Αλλάχ ένα φως (ο Προφήτης Μωχάμμαντ) και ένα ξεκάθαρο Βιβλίο (το Κοράνιο). ~ Με το οποίο ο Αλλάχ καθοδηγεί όλους αυτούς που επιζητούν την Ευαρέστησή Του, προς τους δρόμους της ειρήνης, και Αυτός τους βγάζει με τη Βούλησή Του από το σκοτάδι (οδηγώντας τους) στο φως και τους καθοδηγεί στον Ίσιο Δρόμο. } (5:15-16)

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Αν διαβάσεις το **Κατά Λουκάν 1:2-3** θα μάθεις, όπως κι εγώ, ότι ο Λουκάς (ο οποίος δεν ήταν ένας από τους 12 μαθητές και δε συνάντησε ποτέ τον Ιησού) είπε ότι ο ίδιος δεν είδε ποτέ με τα μάτια του τον Ιησού να περπατά στη γη, και ότι η γνώση που συγκέντρωσε ήταν μαρτυρίες άλλων που τον είδαν και όχι λόγια εμπνευσμένα από το Θεό.⁸ Συμπτωματικά, γιατί κάθε Ευαγγέλιο ξεκινά με την εισαγωγή ΚΑΤΑ, σύμφωνα με. Γιατί «κατά»; Αυτό συμβαίνει γιατί ούτε ένα από τα ευαγγέλια δε φέρει το αυτόγραφο του γνήσιου συγγραφέα του! Ακόμη και τα εσωτερικά στοιχεία του **Κατά Ματθαίον 9:9** αποδεικνύουν ότι ο Ματθαίος δεν ήταν ο συγγραφέας του πρώτου Ευαγγελίου που φέρει το όνομά του:

«Και ο Ιησούς, διαβαίνοντας από εκεί, είδε έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο, ο οποίος λεγόταν Ματθαίος· και του λέει: Ακολούθα με. Και αφού σηκώθηκε, τον ακολούθησε.»

Χωρίς ιδιαίτερη φαντασία μπορεί κανείς να αντιληφθεί ότι οι αντωνυμίες 'του' και 'τον' της παραπάνω διήγησης δεν αναφέρονται στον Ιησού ή το Ματθαίο ως συγγραφείς της, αλλά ένα τρίτο άτομο γράφει τι είδε και άκουσε –μια περιγραφή που διαδόθηκε¹⁰, και όχι λέξεις εμπνευσμένες από το Θεό.

Αξίζει να αναφερθεί και είναι ιδιαίτερα γνωστό στο θρησκευτικό κόσμο, ότι η επιλογή των τεσσάρων

«ευαγγελίων» της Καινής Διαθήκης (Κατά Ματθαίον, Μάρκο, Λουκά και Ιωάννη) επιβλήθηκε στη Σύνοδο της Νίκαιας το 325 μ.Χ. για πολιτικούς λόγους υπό την αιγίδα του παγανιστή Αυτοκράτορα Κωνσταντίνου⁵, και όχι του Ιησού.

Το μυαλό του Κωνσταντίνου δε διαφωτίστηκε ούτε από μελέτη, ούτε από έμπνευση. Ήταν παγανιστής, τύραννος και εγκληματίας, ο οποίος δολοφόνησε το γιο του, τη σύζυγό του και χιλιάδες αθώα άτομα εξαιτίας της λαχτάρας του για πολιτική εξουσία. Ο Κωνσταντίνος επικύρωσε και άλλες αποφάσεις στο δόγμα της Νίκαιας, όπως την απόφαση να αποκαλείται ο Χριστός «Υιός του Θεού, μονογενής παρά του Πατρός.»¹³.

Κυριολεκτικά, εκατοντάδες ευαγγέλια και θρησκευτικά κείμενα ήταν κρυμμένα από τους ανθρώπους. Μερικά από αυτά γράφτηκαν από μαθητές του Ιησού και πολλά από αυτόπτες μάρτυρες που είδαν τη δράση του Ιησού. Η Σύνοδος της Νίκαιας αποφάσισε να καταστρέψει όλα τα ευαγγέλια που γράφτηκαν στα Εβραϊκά, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα το κάψιμο τριακοσίων σχεδόν Ευαγγελίων¹³. Αν αυτά τα κείμενα δεν ήταν περισσότερο γνήσια από τα τέσσερα σημερινά ευαγγέλια, ήταν τουλάχιστον ίσης αυθεντικότητας. Μερικά από αυτά είναι ακόμη διαθέσιμα, όπως το Ευαγγέλιο του Βαρνάβα και του Ποιμένα του Χερμάς, τα οποία συμφωνούν με το Κοράνιο⁵. Το Ευαγγέλιο του Βαρνάβα είναι η μόνη μέχρι σήμερα αυτόπτης μαρτυρία της ζωής και της αποστολής του Ιησού¹³. Ακόμη και σήμερα, ολόκληρος ο Προτεσταντικός κόσμος, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας και άλλες αιρέσεις καταδικάζουν τη Ρωμαιοκαθολική έκδοση της

Βίβλου, επειδή περιλαμβάνει εφτά «επιπλέον» βιβλία. Οι Προτεστάντες διέγραψαν με θάρρος εφτά ολόκληρα βιβλία από τον δικό τους «Λόγο του Θεού». Μερικά από αυτά είναι τα Βιβλία του Ιουδίθ, του Τομπίας, του Βαρούχ και του Εσθήρ.¹⁰

Όσον αφορά τη διδασκαλία του Ιησού από το Ευαγγέλιο (Ιντζήλ), οι συγγραφείς του Ευαγγελίου ανέφεραν συχνά ότι ο Ιησούς κήρυττε το Ευαγγέλιο: Κατά Ματθαίον 9:35, Κατά Μάρκον 8:35 και Κατά Λουκάν 20:1. Η λέξη «ευαγγέλιο» ('gospel' στην Αγγλική) χρησιμοποιείται επανειλημμένα στη Βίβλο. Ωστόσο, στην Ελληνική έκδοση της Καινής Διαθήκης, η λέξη «Ευαγγέλιο» σημαίνει χαρμόσυνες ειδήσεις. Η δική μου ερώτηση ήταν: Ποιο Ευαγγέλιο κήρυττε ο Ιησούς; Από τα 27 βιβλία της Καινής Διαθήκης, μόνο ένα μικρό τμήμα μπορεί να γίνει αποδεκτό ως ο λόγος του Ιησού¹⁰, και μόνο 4 από τα 27 βιβλία είναι γνωστό ότι αποδίδονται ως Ευαγγέλιο του Ιησού. Ο Παύλος υποτίθεται ότι έγραψε τα υπόλοιπα 23. Οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι ο Ιησούς έλαβε τις «Χαρμόσυνες Ειδήσεις» του Θεού. Ωστόσο, δεν αναγνωρίζουν την παρουσία των τεσσάρων Ευαγγελίων ως τα λόγια του Ιησού.¹⁴

Το πιο παλιό Ευαγγέλιο είναι αυτό του Μάρκου, το οποίο γράφτηκε γύρω στο 60-75 μ.Χ. Ο Μάρκος ήταν υιός της αδελφής του Βαρνάβα. Ο Ματθαίος ήταν φοροεισπράκτορας, μικροαξιωματούχος που δεν ταξίδευε μαζί με τον Ιησού. Το Ευαγγέλιο του Λουκά γράφτηκε πολύ αργότερα, και μάλιστα άντλησε υλικό από τις ίδιες πηγές με το Ματθαίο και το Μάρκο. Ο Λουκάς ήταν ο γιατρός του Παύλου και, σαν τον Παύλο, δε γνώρισε ποτέ τον Ιησού. Παρεμπιπτόντως, γνώριζες ότι τα ονόματα του Μάρκου και

του Λουκά δε συμπεριλαμβάνονταν στους 12 ορισμένους μαθητές του Ιησού όπως αναφέρεται στο **Κατά Ματθαίον 10:2-4**;

«Και τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι τούτα· πρώτος, ο Σίμωνας, που λέγεται Πέτρος, και ο αδελφός του, ο Ανδρέας· ο Ιάκωβος του Ζεβεδαίου, και ο αδελφός του, ο Ιωάννης· ο Φίλιππος, και ο Βαρθολομαίος· ο Θωμάς, και ο Ματθαίος, ο τελώνης· ο Ιάκωβος του Αλφαίου, και ο Λεββαίος, ο οποίος επονομάστηκε Θαδδαίος· ο Σίμωνας ο Κανανίτης, και ο Ιούδας, ο Ισκαριώτης, ο οποίος και τον παρέδωσε.»

Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη προέρχεται από διαφορετική πηγή, και γράφτηκε γύρω στο 100 μ.Χ.⁷ Αυτός (ο Ιωάννης) δεν πρέπει να συγχέεται με τον Ιωάννη το μαθητή, ο οποίος αποκεφαλίστηκε από τον Αγρίππα τον Ι το έτος 44 μ.Χ., πολύ πριν γραφτεί το Ευαγγέλιο. Πρέπει να αναφέρω ότι για δύο αιώνες συζητούταν έντονα το αν το Ευαγγέλιο του Ιωάννη θα έπρεπε να γίνει αποδεκτό ως αξιόπιστη περιγραφή της ζωής του Ιησού, και αν θα έπρεπε να συμπεριληφθεί στις γραφές.⁷

Οι Χριστιανοί, όπως έκανα κάποτε κι εγώ, καυχιόνταν για τα Ευαγγέλια Κατά Ματθαίον, Κατά Μάρκον, Κατά Λουκάν, και Κατά Ιωάννην. Ωστόσο, αν το σκεφτούμε, δεν υπάρχει ούτε ένα ευαγγέλιο σύμφωνα με τον ίδιο τον Ιησού¹⁰. Σύμφωνα με τον πρόλογο της KJV New Open Bible Study Edition, η λέξη «Ευαγγέλιο» προστέθηκε (δείτε τις πληροφορίες παρακάτω) στους αρχικούς τίτλους «Κατά Ιωάννην, Κατά Ματθαίον, Κατά Λουκάν, και Κατά Μάρκον».

Παλαιότερα, σε αυτό το ευαγγέλιο είχε δοθεί ο τίτλος «Κατά Ματθαίου». Όπως υποδηλώνει αυτός ο τίτλος, κι άλλες ευαγγελικές μαρτυρίες ήταν γνωστές εκείνη την περίοδο (η λέξη ευαγγέλιο προστέθηκε αργότερα).

Η άδεια για να αποκαλούνται αυτά τα «Κατά...» κείμενα το Ευαγγέλιο, δε δόθηκε από τον Ιησού, ούτε από κάποια θεία οδηγία. Αυτά τα κείμενα, του Ματθαίου, του Λουκά, του Μάρκου και του Ιωάννη δεν είχαν ποτέ την πρόθεση να γίνουν το Ευαγγέλιο. Συνεπώς το **Κατά Μάρκον 1:1** δεν μπορεί να είναι αληθινή δήλωση, ότι το κείμενό του είναι το ευαγγέλιο του Ιησού.

Πρέπει να αναφερθεί ότι οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πιστέψουν σε όλες τις Θεϊκές Γραφές στην αυθεντική μορφή τους, στους Προφήτες τους και δεν πρέπει να κάνουν καμία διάκριση ανάμεσά τους: Στο Σόχουφ (Αβραάμ), στην Τορά (Μωσής), στους Ψαλμούς (Δαβίδ), στο Ευαγγέλιο ή Ιντζήλ (Ιησούς) και στο Κοράνιο (Μωχάμμαντ). Αναφέρεται ξεκάθαρα στο **Κοράνιο 3:3** ότι ο Αλλάχ έστειλε στη γη την Τορά και το Ευαγγέλιο, Ωστόσο, καμία από αυτές τις γραφές δεν παραμένει στην αυθεντική της μορφή σήμερα, παρά μόνο το Κοράνιο, το οποίο εστάλη σε όλη την ανθρωπότητα παντού και για όλες τις εποχές.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους το **Ιερό Κοράνιο** εστάλη στην ανθρωπότητα όπως αναφέρθηκε στο **18:4-5**, ήταν για να προειδοποιήσει τους Χριστιανούς για την τρομερή τιμωρία του Θεού αν δεν σταματήσουν να λένε:

{ Ο Αλλάχ απέκτησε έναν υιό. }

Οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν ειλικρινά ότι όλα όσα κήρυξε ο Ιησούς (η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού) ήταν από το Θεό· το Ευαγγέλιο (Ιντζήλ): Οι «Χαρμόσυνες ειδήσεις» και η καθοδήγηση του Θεού για τα Παιδιά του Ισραήλ.¹⁰ Δεν υπάρχει κανένα σημείο στα τέσσερα σημερινά Ευαγγέλια που να αναφέρει ότι ο Ιησούς έγραψε έστω και μία λέξη από το Ευαγγέλιό του, ούτε αναφέρεται ότι ο Ιησούς υπέδειξε σε κάποιον άλλον να το κάνει. Αυτό που πλασάρεται ως τα «Ευαγγέλια» σήμερα είναι το έργο ανθρώπων.¹⁰

Το Κοράνιο 2:79 λέει:

{ Αλίμονο σ' αυτούς που γράφουν το Βιβλίο (τη Βίβλο) με τα δικά τους χέρια και έπειτα λένε, «Αυτό είναι από τον Αλλάχ», για να λάβουν ως αντάλλαγμα γι' αυτό πενιγρό τίμημα! Αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι έγραψαν τα χέρια τους και αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι κερδίζουν μ' αυτό. }

Πριν κλείσουμε αυτό το κεφάλαιο, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σου μερικά σχόλια από ένα άρθρο που τυπώθηκε στη U.S. News & World Report, Αναζητώντας τον Ιησού, 8 Απριλίου 1996, σελ. 47-53:

- Ο Ρόμπερτ Φανκ, γνωστός μελετητής της Βίβλου, και 50 καθηγητές θεολογίας συμπέραναν ότι λιγότερο από το 20% των ρήσεων και ακόμα λιγότερο των πράξεων που αποδίδονται στον Ιησού είναι αυθεντικές. Ανάμεσα σε αυτές που αποκλείονται είναι: η Προσευχή του Κυρίου, η ρήση από το σταυρό και οποιοσδήποτε ισχυρισμός του Ιησού περί θεότητας, η παρθένος γέννηση, τα περισσότερα από τα θαύματά του και η σαρκική ανάσταση. (σελ. 49)

- Ο Τζον Μέγιερ, καθηγητής στο Καθολικό Πανεπιστήμιο της Αμερικής στην Ουάσιγκτον, συμπεραίνει:
 - ★ (Ο Ιησούς) γεννήθηκε γύρω στο 7 π.Χ. στη Ναζαρέτ, όχι στη Βηθλεέμ όπως αναφέρει ο Λουκάς στο ευαγγέλιό του.
 - ★ Παρά τις επίσημες Καθολικές διδασκαλίες ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, παρέμεινε παρθένα για όλη της τη ζωή, ο Μέγιερ λέει ότι ο Ιησούς είχε τέσσερις αδελφούς και τουλάχιστον δύο αδελφές, πληροφορίες που προέρχονται από τα ευαγγέλια του Μάρκου και του Ιωάννη και τα κείμενα του Παύλου. Η παρθένος γέννηση του Ιησού, λέει ο Μέγιερ, «δεν μπορεί ούτε να αποδειχτεί, ούτε να διαψευστεί» με ιστορική έρευνα.
 - ★ Είχε μια σύντομη διακονία στη Γαλιλαία ως δάσκαλος, προφήτης και μερικές πράξεις του θεωρήθηκαν από κάποιους θαύματα.
 - ★ Συνελήφθη στην Ιερουσαλήμ και σταυρώθηκε υπό τον Πόντιο Πιλάτο γύρω στο 30 μ.Χ. Οι υποστηρικτές του ισχυρίστηκαν ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς. (Σελ. 50)
- Ο Τζον Κροσσάμ, ένας από τους πιο παραγωγικούς από τους σύγχρονους αμφισβητίες, πρώην Ρωμαιοκαθολικός ιερέας και επίτιμος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο DePaul στο Σικάγο, θεωρεί ότι τα στοιχεία που έχει συλλέξει θα αποκλείσουν τις περισσότερες από τις παραδοσιακές Χριστιανικές διδασκαλίες. Βιβλικές καταγραφές για το Μυστικό Δείπνο και τις εμφανίσεις του αναστημένου Ιησού, λέει για παράδειγμα, αποτελούν απλώς προσπάθειες των αφοσιωμένων υποστηρικτών του να εκφράσουν τη «συνεχόμενη εμπειρία» της παρουσίας του μετά τη Σταύρωση. (σελ. 52)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ –ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Πολλοί Χριστιανοί πιστεύουν ότι το μήνυμα του Ιησού απευθυνόταν σε όλους τους ανθρώπους. Όταν τον πλησίασε μία Χαναανική γυναίκα και του ζήτησε να θεραπεύσει την κόρη της, στην αρχή αρνήθηκε, λέγοντας **(Κατά Ματθαίον 15:24):**

«Και εκείνος αποκρινόμενος είπε: Δεν στάλθηκα παρά μονάχα στα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ.»

Επίσης, **Κατά Ματθαίον 1:21:**

«και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.»

Ο Ιησούς, δίδαξε, επίσης τους 12 μαθητές να κηρύττουν μετάνοια στα χαμένα πρόβατα του οίκου του Ισραήλ και όχι στους Εθνικούς ή τους Σαμαρείτες **(Κατά Ματθαίον 10:5-7):**

«Αυτούς τους δώδεκα απέστειλε ο Ιησούς, και τους παρήγγειλε, λέγοντας: Σε δρόμο εθνών μη πάτε, και μέσα σε πόλη Σαμαρειτών μη μπείτε· να πάτε δε μάλλον προς τα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ. Και πηγαίνοντας, κηρύττετε, λέγοντας ότι: Πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.»

Είναι ολοφάνερο ότι ο Ιησούς και οι 12 μαθητές εστάλησαν για το λαό του Ισραήλ και όχι για όλο τον κόσμο. Άρα, ο **Ιωάννης (3:16)**:

«Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή»

δεν θα έπρεπε να αναφέρεται στον «καθένα», αλλά στα παιδιά του Ισραήλ.

Μια ακόμη αξιοσημείωτη ρήση του Ιησού βρίσκουμε στο **Κατά Ματθαίον 5:17-18**:

«Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω. Επειδή, σας διαβεβαιώνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν.»

Στο **Κατά Ματθαίον 8:4**, ο Ιησούς υπέδειξε στο θεραπευμένο λεπρό να «πάει στον Ιερέα» και να προσφέρει αυτό που πρόσταξε ο Μωυσής. Μερικοί Χριστιανοί εναντιώνονται σε αυτό το εδάφιο και λένε ότι η Παλαιά Διαθήκη είναι απηρχαιωμένη και έχει αντικατασταθεί από την Καινή Διαθήκη. Όπως μπορείτε να καταλάβετε, ο Ιησούς δεν παρέβλεψε την Παλαιά Διαθήκη και τις διδασκαλίες της. Άρα, γιατί να το κάνουν αυτό ορισμένοι Χριστιανοί;

Παραθέτω εδώ ένα απόσπασμα από το Λεξικό της Βίβλου που αφορά την εφαρμογή των Δέκα Εντολών στο Χριστιανισμό σήμερα:

Οι δέκα νόμοι που δόθηκαν από το Θεό ως οδηγίες για την καθημερινή ζωή. Αποτελούν μέρος ενός συμβολαίου ανάμεσα στο Θεό και το λαό Του <Εξ. 34:28, Δευτ. 4:13, 10:4>. Αυτοί οι νόμοι αποκαλούνται συχνά Δεκάλογος, από την Ελληνική λέξη που σημαίνει «δέκα λέξεις.»

Παρόλο που ο Θεός έδωσε τις Δέκα Εντολές στο λαό Του μέσω του Μωυσή στο Όρος Σινά περισσότερο από 3.000 χρόνια πριν, είναι ακόμη σχετικές σήμερα. Έχουν σεβαστή σημασία γιατί ο χαρακτήρας του Θεού είναι αμετάβλητος. Αυτοί οι νόμοι ξεκίνησαν από το Θεό και τον αιώνιο χαρακτήρα Του, συνεπώς, η ηθική τους αξία δεν μπορεί να αλλάξει.

1.300 περίπου χρόνια μετά τη χορήγηση των νόμων από το Θεό, ο Ιησούς τους επικύρωσε αποκαλώντας τους «εντολές» και παραθέτοντας πέντε από αυτές στο νεαρό πλούσιο κυβερνήτη <Κατά Ματθαίον 19:16-22>. Και στο Κήρυγμα στο Όρος, ο Ιησούς έδειξε ότι ο ερχομός του δεν ακύρωσε της Εντολές. Ανέφερε συγκεκριμένα το νόμο κατά της δολοφονίας <Κατά Ματθαίον 5:21> και της διάπραξης μοιχείας <Κατά Ματθαίον 5:27>.

Ο Ιησούς, μάλιστα, έθεσε αυτούς τους νόμους σε υψηλότερη θέση, απαιτώντας την τήρηση του πνεύματος, καθώς επίσης και των νομικών πλευρών του νόμου. Ο Ιησούς έβαλε την αιώνια σφραγίδα έγκρισης στο νόμο, δηλώνοντας, **«Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους**

προφήτες· δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω.» (Κατά Ματθαίον 5:17)

Ο Μωυσής έλαβε τις Δέκα Εντολές από την κορυφή του Όρους Σινά <Εξ. 19:16—20:17>. Αργότερα, οι εντολές χαραχτήκαν σε δύο πλάκες από πέτρα <Εξ. 31:18>.

Οι Δέκα Εντολές σχηματίζουν τον πυρήνα του ειδικού ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ανάμεσα στο Θεό και το λαό Του. Τους είπε, **«τόρα, λοιπόν, αν πραγματικά υπακούσετε στη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα ο εκλεκτός λαός από όλους τους λαούς· επειδή, δική μου είναι ολόκληρη η γη· κι εσείς θα είστε σε μένα βασιλείο ιεράτευμα, και έθνος άγιο.»** (Εξοδος 19:5). Αυτά τα εδάφια επισημαίνουν, επίσης, ότι η υπακοή τους στις Εντολές έπρεπε να αποτελεί τη βάση της ύπαρξης του Ισραήλ ως τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Ο Θεός δεν είχε ποτέ την πρόθεση οι Δέκα Εντολές να είναι ένα σύνολο κανονισμών οι οποίοι θα εξασφαλίσουν στο λαό του Ισραήλ τη σωτηρία. Η χάρη του Θεού είχε ήδη χορηγηθεί χωρίς αντάλλαγμα! Αυτό αποδεικνύεται εμφανέστατα από την απελευθέρωση του Ισραήλ από το ζυγό των Αιγυπτίων <Δευτ. 4:37>. Συνεπώς, στην καρδιά της σχέσης του συμβολαίου βρίσκεται μια πράξη θείας ΧΑΡΗΣ. Ο Θεός προλόγισε ακόμη τις Δέκα Εντολές με μια υπενθύμιση της απελευθέρωσης των Ισραηλιτών <Εξ. 20:2>.

Οι Δέκα εντολές είναι ακόμα σημαντικές σήμερα. Ο κόσμος χρειάζεται απεγνωσμένα να δει το όνομα και τον χαρακτήρα του Θεού να εκτίθεται στις ζωές των Χριστιανών που παίρνουν ακόμη το Λόγο Του στα σοβαρά. Αυτές οι

Εντολές, ιδιαίτερα σε συνδυασμό με τις διδασκαλίες του Χριστού, αποτελούν ακόμη τις καλύτερες οδηγίες για τον έμπρακτο τρόπο ζωής που είναι γνωστός στον άνθρωπο.

Διάβασε Προς Ρωμαίους (13:8-9)

«Σε κανέναν να μη οφείλετε τίποτε, παρά μονάχα το να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· επειδή, εκείνος που αγαπάει τον άλλον, εκπληρώνει τον νόμο. Δεδομένου ότι, το: «Μη μοιχεύσεις, Μη φονεύσεις, Μη κλέψεις, Μη ψευδομαρτυρήσεις, Μη επιθυμήσεις», και κάθε άλλη εντολή, συμπεριλαμβάνεται μέσα σε τούτο τον λόγο, στο: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου»».

Με την αξιοποίηση αυτών των εδάφρων, ο Παύλος απάλλαξε τους Χριστιανούς από την υποχρέωση της λατρείας του Θεού με όλες τις λειτουργίες του σώματός τους, λέγοντας βασικά ότι το μόνο που πρέπει να κάνουν όλοι οι άνθρωποι για να τηρούν το Νόμο (Τορά/Παλαιά Διαθήκη), είναι να αγαπάνε ο ένας τον άλλο όπως τον εαυτό τους. Ο Ιησούς δεν απέκλεισε την πρώτη και κύρια υποχρέωσή μας (η οποία είναι μία από τις πρώτες και σημαντικότερες εντολές), τη λατρεία του Ενός και μοναδικού Θεού· και δευτερευόντως, την αγάπη προς τους γείτονές μας, όπως τόνισε ο **Μάρκος (12:29-31)**:

«Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν ότι: Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: «Άκου Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος. Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου», αυτή είναι η πρώτη εντολή. Και δεύτερη όμοια μ' αυτή είναι:

«Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». Άλλη εντολή, μεγαλύτερη απ' αυτές, δεν υπάρχει.»

Αφού διάβασα το **Προς Γαλάτες 5:2**, **«Προσέξτε, εγώ ο Παύλος σας λέω ότι, αν κάνετε την περιτομή, ο Χριστός δεν θα σας ωφελήσει σε τίποτε»,**³ έμαθα ότι ο Παύλος κατήργησε την περιτομή, η οποία συμπεριλαμβάνεται στο νόμο (Τορά). Είναι γεγονός ότι ο Ιησούς και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είχαν και οι δύο κάνει περιτομή. Αυτή η κατάργηση του Παύλου αποτελεί αντίφαση στις διδασκαλίες του Ιησού και του Αβραάμ. Γιατί όλοι οι Μουσουλμάνοι και οι Χριστιανοί είναι από τον σπόρο του Αβραάμ, και η περιτομή είναι πράξη υποχρεωτική. Μάλιστα, ο Αβραάμ δεν ήταν ούτε Εβραίος, ούτε Χριστιανός, και η θρησκεία του, η οποία πρέπει να ακολουθείται, είναι η λατρεία κανενός άλλου θεού, παρά μόνο του Ενός Αληθινού Θεού.

Έχοντας στο μυαλό μου το **Κατά Ματθαίον 5:17-18**, θα αναγνωρίζω μια ακόμη ασυνέπεια στην Καινή Διαθήκη. Στο **Κατά Μάρκον 16:15** αναφέρεται ότι ο Ιησούς είπε:

«Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση.»

Αυτό αντιβαίνει στα **Κατά Ματθαίον 1:21, 10:5-6, 15:24** και **28:19**. Ανάλογα με το ποια Βίβλο χρησιμοποιείς, το **Κατά Ματθαίον 28:19** μπορεί να διαβαστεί ως **«κάθε έθνος»** ή **«όλα τα έθνη»**, που σημαίνει τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ όπως είπε ο Ιησούς στο **Κατά Ματθαίον 15:24**.

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Η Αγία Τριάδα που έμαθα εγώ δεν είναι βιβλική. Η λέξη τριάδα δεν αναφέρεται καν στη Βίβλο, ούτε στα λεξικά της Βίβλου. Η τριάδα δεν διδάχθηκε ποτέ από τον Ιησού και δεν αναφέρθηκε ποτέ συγκεκριμένα από τον Ιησού.⁸

Η σύνθεση της Αγίας Τριάδας παρουσιάστηκε από τον Αθανάσιο, έναν Αιγύπτιο διάκονο από την Αλεξάνδρεια, και έγινε, επίσης, δεκτή από τη Σύνοδο της Νίκαιας περισσότερο από τρεις αιώνες μετά την αποχώρηση του Ιησού από τη γη.⁸ Άλλες τέτοιες κατασκευασμένες από ανθρώπους αποφάσεις της Συνόδου συνεισέφεραν στην ανακήρυξη της Ρωμαϊκής Κυριακής ως το Χριστιανικό Σάββατο¹³ και στην καθιέρωση της 25^{ης} Δεκεμβρίου ως την ημέρα γέννησης του Ιησού. Αυτό συνέβη ώστε να υπάρχει μια γιορτή που να συμπίπτει με την ημέρα γέννησης των θεών των παγανιστών όπως του Νίμροντ (θεού των Βαβυλωνίων), του Κρίσνα (θεού των Ινδουιστών), του Μίθρα (θεού των Ελλήνων και των Ρωμαίων), και του Διόνυσου (ή Βάκχου των Ελλήνων), ο οποίος ονομάστηκε ο μονογενής υιός του Δία και γεννήθηκε από την παρθένο μητέρα Δήμητρα στις 25 Δεκεμβρίου. Προφανώς, η Βίβλος προέβλεψε και απαγόρευσε το στολισμό (Χριστουγεννιάτικων) δένδρων στο **Ιερεμίας 10:2-5**:

«Έτσι λέει ο Κύριος: Μη μαθαίνετε τον δρόμο των εθνών, και στα σημεία τού ουρανού μη φοβάστε, επειδή τα έθνη τα φοβούνται. Δεδομένου ότι, τα νόμιμα των λαών είναι μάταια· επειδή, κόβουν ξύλο από το δάσος, εργασία χεριών ενός μαραγκού με τον πέλεκυ. Το

καλλωπίζουν με ασήμι και με χρυσάφι· το στερεώνουν με καρφιά και με σφυριά, για να μη κινείται. Είναι όρθια σαν τον φοίνικα, αλλά δεν μιλούν· έχουν ανάγκη να βαστάζονται, επειδή δεν μπορούν να περπατήσουν. Μη τα φοβάστε· επειδή, δεν μπορούν να κακοποιούν ούτε είναι δυνατόν σ' αυτά να αγαθοποιήσουν.»³

Εδάφια σαν το **Κατά Ματθαίον 28:19**, **Κατά Ιωάννην 14:11** και **1 Ιωάννη 5:7 & 8** μπορεί να χρησιμοποιηθούν από τους Χριστιανούς για να επιβεβαιώσουν την Αγία Τριάδα. Το δόγμα της Αγίας Τριάδας συνάχθηκε από το **1 Ιωάννη 5:7**, όπου αναφέρεται:

«Επειδή, τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στον ουρανό: Ο Πατέρας, ο Λόγος, και το Άγιο Πνεύμα· και οι τρεις αυτοί είναι ένα.»

Αυτό το εδάφιο έχει από καιρό προβληθεί ως νόθο, μια παράνομη προσθήκη στο κείμενο της Καινής Διαθήκης. Χριστιανοί μελετητές της Βίβλου ανακάλυψαν αργότερα ότι αυτό το δόγμα αποτέλεσε παρεμβολή στην έκδοση του King James. Μάλιστα, όχι λιγότεροι από 32 Χριστιανούς εξέχοντες μελετητές, συμβουλευμένοι από μια επιτροπή 50 αντιπροσώπων διάφορων ομάδων, παρουσίασαν το 1949 μια αναθεωρημένη επίσημη έκδοση της Καινής Διαθήκης, και ολόκληρης της Βίβλου το 1952, απορρίπτοντας το παραπάνω απόσπασμα.¹³

Η Καινή Διαθήκη αναφέρεται πολλές φορές στον Ιησού ως δούλο του Θεού (βλ. **Κατά Ματθαίον 12:18** για παράδειγμα). Τώρα διάβασε **Πράξεις 2:22**:

«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια· τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς.»

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να είναι ο Ιησούς δούλος του Θεού και Θεός ταυτόχρονα; Διάβασε το **Κατά Ιωάννην 17:21** (για να είναι όλοι ένα· όπως εσύ, Πατέρα, είσαι σε ενότητα με μένα και εγώ σε ενότητα με σένα, να είναι κι αυτοί ένα σε ενότητα με μας· για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες), και θα συμπεράνεις ότι αν ο Θεός, ο Ιησούς και το Άγιο Πνεύμα σχηματίζουν μία ενότητα, την Αγία Τριάδα, τότε συμπεριλαμβανομένων και των μαθητών θα πρέπει να σχηματίζουν μια ενότητα των δεκαπέντε (15).⁸ Σύμφωνα με το **Κατά Ιωάννην 14:9**, ο Ιησούς είναι Θεός:

«...Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα.»

Ας διαβάσουμε το **Κατά Ιωάννην 4:24**: «Ο Θεός είναι πνεύμα...» και το **Κατά Ιωάννην 5:37**: «Ούτε φωνή του ακούσατε ποτέ ούτε όψη του είδατε.» Και το **1 Τιμόθεο 6:16**: «...τον οποίο κανένας από τους ανθρώπους δεν είδε ούτε μπορεί να δει...»

Όπως φάνηκε στο Έξοδος 33:20, η ανθρώπινη όραση δεν μπορεί να αντέξει να κοιτάξει τη δόξα του Θεού και να ζησει, άρα πώς μπορεί η ανθρώπινη σάρκα να αντέξει να έχει αυτή τη Δόξα τυλιγμένη μέσα της; Αυτό που είδαν οι μαθητές ήταν ο Ιησούς, ο Προφήτης, και όχι ο Θεός. **Κατά Ιωάννην 5:37**:

«Ούτε φωνή του (του Θεού) ακούσατε ποτέ ούτε όψη του είδατε.», αντιβαίνει, επίσης, στο **Κατά Ματθαίον 3:17** στο οποίο λέγεται ότι ο Θεός ακούστηκε να λέει: «**Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.**»

Δεν είναι ξεκάθαρος ο καθορισμός του αν είναι το άγιο πνεύμα, το πνεύμα της αληθείας, το πνεύμα του Θεού ή το πνεύμα γενικά που υποτίθεται ότι ολοκληρώνει την «αγία τριάδα». Υπάρχουν διάφορα εδάφια στη Βίβλο που απεικονίζουν διαφορετικές δράσεις των διαφόρων πνευμάτων:

Εδάφια	Πνεύματα
Και ο άγγελος, απαντώντας, της είπε: Πνεύμα Άγιο θα έρθει επάνω σου. Κατά Λουκάν 1:35	<u>Άγιο Πνεύμα</u> –Εκτελεί θαύματα με εντολή του Θεού.
Δεν ξέρετε ότι είστε ναός τού Θεού, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας. 1 Προς Κορινθίους 3:16	<u>Πνεύμα του Θεού</u> – Κατοικεί μέσα σε έναν άνθρωπο.=
το Πνεύμα τής αλήθειας, το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να λάβει... Κατά Ιωάννην 14:17	<u>Πνεύμα της Αλήθειας</u> –Το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να λάβει
ο Πατέρας ο ουράνιος θα δώσει Πνεύμα άγιο σ' εκείνους που ζητούν απ'	<u>Άγιο Πνεύμα</u> –Που δίνεται σε όσους το ζητούν.

αυτόν. Κατά Λουκάν 11:13	
<p>Όταν, όμως, έρθει ο Παράκλητος, που εγώ θα στείλω σε σας από τον Πατέρα, το Πνεύμα τής αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, εκείνος θα δώσει μαρτυρία για μένα. Κατά Ιωάννην 15:26</p>	<p><u>Παράκλητος (Άγιο Πνεύμα)</u> –Που θα έρθει μετά τον Ιησού στη γη</p> <p><u>Πνεύμα της Αλήθειας</u> – αυτό που έρχεται από τον Πατέρα.</p>
<p>στον οποίο κι εσείς ελπίζατε, όταν ακούσατε τον λόγο τής αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο και, καθώς πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα τής υπόσχεσης· Προς Εφεσίους 1:13</p>	<p><u>Άγιο Πνεύμα</u> –το πνεύμα της υπόσχεσης</p>
<p>Αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού. Κατά Ιωάννην 3:5</p>	<p><u>Πνεύμα</u> (γενικά) –Θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως οποιοδήποτε από τα παραπάνω πνεύματα</p>
<p>Ο άγγελος Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό στην... Κατά</p>	<p><u>Άγγελος Γαβριήλ</u> – (Αναφέρεται συγκεκριμένα)</p>

Σε αυτό το σημείο θα αναφέρω τη λέει το Κοράνιο (5:73) σχετικά με την Αγία Τριάδα:

{ **Στ' αλήθεια αποστάτησαν αυτοί που λένε: «Ο Αλλάχ είναι ο τρίτος των τριών (Αγία Τριάδα).» Μα δεν υπάρχει Θεός, εκτός από Ένα Θεό. Και αν δεν πάψουν από αυτά (τις βλασφημίες) που λένε, τότε στ' αλήθεια ένα επώδυνο μαρτύριο θα επέλθει στους άπιστους ανάμεσά τους. }**

Δεν είναι αυτό εκείνο που αναφέρεται στο νόμο (Τορά/Παλαιά Διαθήκη) του Μωυσή μέσα στη σημασία της πρώτης εντολής –την Μοναδικότητα του Θεού, την οποία ο Ιησούς δεν ήρθε για να καταστρέψει αλλά για να εκπληρώσει, όπως εμφατικά τονίζεται στο **Κατά Ιωάννη (5:46-47)**;

«Επειδή, αν πιστεύατε στον Μωυσή, θα πιστεύατε σε μένα· δεδομένου ότι, για μένα εκείνος έγραψε. Αλλά, αν σε όσα εκείνος έγραψε δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε στα δικά μου λόγια;»

Ο Μωυσής δε μίλησε για καμία Τριάδα, ούτε και ο Ιησούς! Συνεπώς γιατί να το κάνουν οι Χριστιανοί;

Μια ειδική αναφορά σχετικά με την Αγία Τριάδα θα πρέπει να προσθέσουμε εδώ, όπως τυπώθηκε στην έκδοση της Newsweek στις 25 Αυγούστου 1997, με τίτλο Χαίρε Μαρία.

- Πέρα από την Αγία Τριάδα, ένα αυξανόμενο κίνημα στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία θέλει ο Πάπας να διακηρύξει ένα νέο, αμφιλεγόμενο δόγμα: ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού είναι συν-λυτρωτής. Συνεπώς, στη θέση της Αγίας Τριάδας, θα υπήρχε ενός είδους Ιερού Κουαρτέτου, με τη Μαρία να παίζει τους πολλαπλούς ρόλους της κόρης του Πατέρα, μητέρας του Υιού και συζύγου του Αγίου Πνεύματος.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΩΣ ΘΕΟΣ

Είναι γνωστό ότι η θεϊότητα του Ιησού εισήχθη από τον Παύλο, ο οποίος ποτέ δε γνώρισε τον Ιησού. Καθώς παρουσιάζεται το δόγμα της θεϊότητας του Ιησού, έχετε κατά νου αυτό το πολύ σημαντικό εδάφιο:

«Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω.»

(Κατά Ματθαίον 5:17)

Είναι ο Ιησούς Θεός; Μερικοί Χριστιανοί θα έλεγαν, ναι, χρησιμοποιώντας το **1:1 του Κατά Ιωάννην** Ευαγγελίου: **«Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος.»** προς υποστήριξή τους. Μα θυμηθείτε, όπως προαναφέρθηκε στο **5:37 του Κατά Ιωάννην**, κανείς δεν έχει δει ή ακούσει τον Θεό. Έτσι, το να χρησιμοποιήσει κανείς το **Κατά Ιωάννην 1:1** προς υποστήριξη της θεϊότητας του Ιησού θα σήμαινε ότι υπάρχουν τουλάχιστον δύο Θεοί (ο Θεός και ο Ιησούς). Ας δείξω και κάποιες άλλες διαφωνίες του **Κατά Ιωάννην 1:1** με το **Δευτερονόμιο 4:39**, το **Δευτερονόμιο 6:4**, το **Ισαάκ 43:10-11**, το **Ισαάκ 44:6** και το **Ισαάκ 45:18**. Γιατί το **Ισαάκ 43:10-11** λέει ότι δεν υπάρχει σωτήρας παρά μόνον ο Θεός, και το **Ισαάκ 45:18** καταλήγει ότι ο Θεός μόνον ήταν ο Δημιουργός, και κανείς άλλος, ούτε καν ο Ιησούς, δε συμμετείχε στη δημιουργία. Άλλα εδάφια που υποστηρίζουν τη μοναδικότητα του Θεού, όπως κάνει και ολόκληρο το

Κοράνιο, βρίσκονται στο Δευτερονόμιο 4:35, στην Έξοδο 8:10, στο 2 Σαμουήλ 7:22, στην 1 Βασιλέων 8:23, στο 1 Χρονικών 17:20, στους Ψαλμούς 86:8, 89:6 και 113:5, στον Ωσηέ 13:4 και στον Ζαχαρία 14:9.

Στην Καινή Διαθήκη, ο Ιησούς ειδικά είπε ότι δεν ήλθε για να καταστρέψει το νόμο, και το επιβεβαιώνει σε σχέση με τη μοναδικότητα του Θεού στο **Κατά Μάρκον 12:29**:

«Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν ότι: Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: «Άκου Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.»»

Και στην 1^η Επιστολή προς Κορινθίους 8:4:

«...δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός παρά μονάχα ένας.»

Τώρα, είναι το Κατά Ιωάννην 1:1 σωστό και όλα τα άλλα εδάφια που προαναφέρθηκαν λανθασμένα, ή το αντίστροφο; Είναι πολύ απλό το να δούμε ότι ο Ιησούς προσπαθούσε να διδάξει (τα παιδιά του Ισραήλ) την πρώτη Εντολή της Παλαιάς Διαθήκης (**Κατά Μάρκον 12:29-30**, **Έξοδος 20:2-5**) και ότι η μεταμέλεια από τις αμαρτίες απαιτούταν για τη Βασιλεία των Ουρανών (**Κατά Ματθαίον 4:17 & Κατά Μάρκον 1:15**). Τέλος, το Κατά Ματθαίον 19:16-17 μιλά πάλι για τη Μοναδικότητα του Θεού και δίνει την καθοδήγηση με βάση τις Εντολές της Παλαιάς Διαθήκης για την εισαγωγή στη αιώνια ζωή:

«Και ξάφνου, πλησιάζοντας κάποιος τού είπε: Δάσκαλε αγαθέ, τι καλό να πράξω για να έχω αιώνια ζωή; Και εκείνος τού είπε: Τι με λες αγαθό; Δεν υπάρχει κανένας

αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός. Αλλά, αν θέλεις να μπεις μέσα στη ζωή, φύλαξε τις εντολές.»

Ένας ακόμη τρόπος για περαιτέρω διασαφήνιση του Κατά Ιωάννη 1:1 είναι να σας δείξουμε τι λέει το Κοράνιο για τον Ιησού και τον Λόγο: Στο Κεφάλαιο 3:45

{ (Θυμηθείτε) Όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω, Μαρία! Στ' αλήθεια ο Αλλάχ σου αναγγέλλει την ευχάριστη είδηση για έναν Λόγο («Γενηθήτω!», και έτσι έγινε. Δηλαδή αναφέρεται στη θαυμαστή γέννηση του Ιησού με το Λόγο του Αλλάχ: «Γενηθήτω») από Αυτόν. Το όνομά του θα είναι Ιησούς Χριστός, υιός της Μαρίας, τιμημένος στην εγκόσμια ζωή και στη Μέλλουσα, και θα είναι από τους κοντινούς (στον Αλλάχ).» } (3:45)

Αυτό το Εδάφιο και το Εδάφιο **3:39** του Κορανίου αναφέρονται στον Ιησού ως λόγο από τον Αλλάχ όπως και η **1^η Επιστολή προς Κορινθίους 3:23**:

«κι εσείς είστε τού Χριστού· ο δε Χριστός είναι τού Θεού.»

Ίσως το Κατά Ιωάννη 1:1 θα έπρεπε να είχε γραφτεί ως «...και ο Λόγος ήταν του Θεού.»⁸ Υπάρχουν άλλα εδάφια στη Βίβλο που υποστηρίζουν ότι ο Λόγος ήταν του Θεού: **Κατά Ιωάννη 5:30-31, Κατά Ιωάννη 12:49, 8:40 και Κατά Ιωάννη 17:3.**

Είναι φανερό ότι ο Ιησούς ποτέ δεν ισχυρίστηκε θεία φύση:

«Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε προς αυτούς: Όταν υψώσετε τον Υιό τού ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι, και

από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτε, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.» (Κατά Ιωάννη 8:28)

«Ακούσατε ότι εγώ σας είπα: ‘Φεύγω αλλά θα ξανάρθω κοντά σας.’ Αν με αγαπούσατε, θα χαιρόσασταν ότι είπα: Πηγαίνω προς τον Πατέρα· επειδή, ο Πατέρας μου είναι ανώτερος από εμένα.» (Κατά Ιωάννη 14:28)

«Και ο Ιησούς απάντησε σ’ αυτόν ότι: Πρώτη απ’ όλες τις εντολές είναι: ‘Άκου Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.’» (Κατά Μάρκον 12:29)

«Θεέ μου, Θεέ μου, ως προς τι με εγκατέλειψες;» (Κατά Μάρκον 15:34)

«Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου.» (Κατά Λουκάν 23:46)⁸

Επιπλέον, στο Κατά Λουκάν 4:1-13 μάς λέει ότι ο Ιησούς μπήκε σε πειρασμό από το Σατανά για 40 μέρες. Στο Επιστολή Ιακώβου 1:13, λέει:

«Κανένας από αυτούς που μπαίνουν σε πειρασμό να μη λέει: ‘Ο Θεός με βάζει σε πειρασμό’. Γιατί ο Θεός ούτε παίζει σε πειρασμό από το κακό, ούτε ο ίδιος βάζει σε πειρασμό κανέναν.»

Τέλος, η Καινή Διαθήκη αναφέρεται πολλές φορές στον Ιησού ως «δούλο του Θεού» (βλ.για παράδειγμα **Κατά Ματθαίον 12:18**). Πώς θα μπορούσε ο Ιησούς να είναι δούλος του Θεού και Θεός ταυτόχρονα;¹⁴

Πριν κλείσουμε το θέμα, ας παρουσιάσω ακόμα μια σκέψη. Στο Κατά Λουκάν 5:16, όταν ο Ιησούς αποσύρθηκε στην ερημιά για να προσευχηθεί, σε ποιον προσευχήθηκε;

Στον εαυτό του ή στον Θεό; Διαβάστε το **Κατά Λουκάν 11:2-4**:

«Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, να λέτε: Πατέρα μας, που είσαι στους ουραμούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, κι επάνω στη γη. Το καθημερινό μας ψωμί δίνε σε μας κάθε ημέρα. Και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας· επειδή, κι εμείς συγχωρούμε σε καθέναν που αμαρτάνει σ' εμάς· και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.»

Λέει πουθενά ο Ιησούς να λέμε σ' αυτήν την προσευχή: «εις το όνομα του Ιησού» όταν προσευχόμαστε; Αυτή η προσευχή είναι η απάντηση στην ερώτηση: πώς πρέπει να προσευχόμαστε: ό,τι μπορεί να χρειαστεί ή να ζητήσει από τον Θεό κάθε θεοφοβούμενος άνθρωπος βρίσκεται σ' αυτήν την προσευχή. Το πιο σημαντικό, η συγχώρεση από τις αμαρτίες μας. Αυτή η προσευχή υποστηρίζει το ευαγγέλιο (ευχάριστη είδηση) του Ιησού, ότι οι αμαρτίες συγχωρούνται από τον Θεό μόνο όταν ένας άνθρωπος μετανοήσει και σταματήσει να κάνει τις αμαρτίες ή τα σφάλματά του. Αυτό το μήνυμα ήταν η αρχή του κηρύγματος του Ιησού, όπως αναφέρεται στο **Κατά Ματθαίον 4:17**:

«Από τότε ο Ιησούς άρχισε να κηρύττει και να λέει: Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.»

Ο Ιησούς προφήτευσε ότι οι άνθρωποι θα τον λατρεύουν μάταια και θα πιστεύουν σε δόγματα που δε φτιάχτηκαν από τον Θεό, μα από ανθρώπους (**Κατά Ματθαίον 15:9**):

«μάταια μάλιστα με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντάλματα ανθρώπων.»

Αυτό το εδάφιο μιλά για τους Χριστιανούς. Γιατί δεν υπάρχει άλλη θρησκεία που λατρεύει τον Ιησού εκτός του Χριστιανισμού, και η ίδια η πράξη λατρείας προς τον Ιησού αντιτίθεται με τα **Έξοδος 20:3-6, Κατά Ματθαίον 4:10** και **Κατά Λουκάν 4:8**, που λένε:

Έξοδος 20:3-6

«Μην έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα. Μη κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο μήτε ομοίωμα κάποιου, από όσα είναι στον ουρανό επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω ή όσα είναι στα νερά κάτω από τη γη· μη τα προσκυνήσεις μήτε να τα λατρεύσεις· επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις αμαρτίες των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεάς εκείνων που με μισούν· και κάνω έλεος σε χιλιάδες γενεές εκείνων που με αγαπούν, και τηρούν τα προστάγματά μου.»

Κατά Ματθαίον 4:10

«Τότε, ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Πήγαινε, σατανά· επειδή είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις.»

Κατά Λουκάν 4:8

«Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε πίσω μου, σατανά· επειδή, είναι γραμμένο: ‘Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις, κι αυτόν μονάχα θα λατρεύσεις’».

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΩΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Είναι ο Ιησούς υιός του Θεού; Το **Κατά Ματθαίον 3:17**, που αναφέρθηκε προηγουμένως, ως αντίφαση σχετικά με το άκουσμα της φωνής του Θεού, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από κάποιους Χριστιανούς για να υποστηρίξουν τη θεία φύση του Ιησού ως Υιού του Θεού. Αν το **Κατά Ματθαίον 3:17**: «**Και ξάφνου, μια φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.**» χρησιμοποιηθεί ως υποστήριξη του Ιησού ως υιού του Θεού, τότε δεν πρέπει να υπάρχει κανένα άλλο εδάφιο που να αντιφάσκει μ' αυτό ή να προσδίδει υιό στο Θεό σε κάποιον άλλο εκτός του Ιησού στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη. Ωστόσο, πολλές αναφορές έχουν βρεθεί στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, σύμφωνα με τις οποίες κάποιος άλλος εκτός του Ιησού αποκαλείται υιός του Θεού. Βλ. **Έξοδος 4:22**:

«και θα πεις στον Φαραώ: Έτσι λέει ο Κύριος· γιος μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ.»

2 Σαμουήλ 7:14 / 1 Χρονικών 22:10

«κι αυτός (ο Σολομών) θα είναι σε μένα γιος.»

Ιερεμίας 31:9

«είμαι πατέρας στον Ισραήλ, και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου.»

Ψαλμοί 2:7

«Εγώ θα αναγγείλω το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε σε μένα: Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα.»

Η λέξη «υιός» δεν πρέπει να εκλαμβάνεται κυριολεκτικά γιατί ο Θεός αναφέρεται σε πολλούς από τους εκλεκτούς δούλους Του ως υιούς. Οι Εβραίοι ισχυρίστηκαν, επίσης, ότι ο Έζρα είναι υιός του Θεού. Οι ελληνικές λέξεις παις και παίδα, που σημαίνουν «δούλος», ή υιός με την έννοια του δούλου, μεταφράζονται πολλές φορές ως «υιός» αναφορικά με τον Ιησού και ως «δούλος» αναφορικά με άλλους σε μερικές μεταφράσεις της Βίβλου.⁵ Επιπλέον, ο όρος «Πατέρας» όπως χρησιμοποιείται από τον Ιησού αντιστοιχεί περισσότερο με τον όρο «Ραμπ», δηλ. αυτόν που τρέφει και παρέχει το βιοπορισμό, έτσι ώστε στο δόγμα του Ιησού ο Θεός είναι ο «Πατέρας» – Αυτός που τρέφει και παρέχει το βιοπορισμό – για όλους τους ανθρώπους.¹⁴ Η Καινή Διαθήκη επίσης ερμηνεύει τον όρο «υιός του Θεού» ως αλληγορικό: **«Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού. (Ρωμαίους 8:14)»**⁹ Αυτή η αλληγορική πρόταση υποστηρίζεται επιπλέον με το ότι ο Ιησούς καλείται ο μόνος γεννηθείς υιός του Θεού.

Στον **Ψαλμοί 2:7** ο Κύριος είπε στον Δαβίδ:

«...Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα.»

Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός είχε δύο υιούς; Ο Ιησούς είπε, επίσης, ότι ο Θεός είναι όχι μόνον Πατέρας του, μα και Πατέρας σας (**Κατά Ματθαίον 5:45-48**). Το **Κατά Λουκάν 3:38** λέει:

«(υιός) του Σηθ, (υιού) του Αδάμ, (υιού) του Θεού.»

Ποιος αναφέρεται στην **Εβραίους 7:3** ως Υιός του Θεού; Είναι ο Μελχισεδέκ, βασιλιάς τής Σαλήμ, όπως αναφέρεται στην **Εβραίους 7:1**. Αυτός είναι πιο ξεχωριστός από τον Ιησού ή τον Αδάμ. Γιατί δεν προτιμάται να είναι ο Υιός του Θεού;⁵ Επιπλέον, ο Αδάμ δεν είχε μητέρα και πατέρα, μα ήταν ο πρώτος άνθρωπος που δημιουργήθηκε από τον Θεό. Αυτό δεν προσδίδει περισσότερα δικαιώματα στον Αδάμ να αποκαλείται υιός του Θεού με την αληθέστερη σημασία;

Θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μια εμφανέστατη αντίφαση μεταξύ του **Κατά Ιωάννη 3:16**, του **Κατά Λουκάν 10:25-28** και του **Κατά Ματθαίον 19:16-17**. Στο **Κατά Ιωάννη 3:16** λέει:

«Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.»

Τώρα, ας διαβάσουμε το **Κατά Λουκάν 10:25-28**:

«Και ξάφνου, κάποιος νομικός σηκώθηκε, πειράζοντάς τον, και λέγοντας: Δάσκαλε, τι θα μπορούσα να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή; Και εκείνος είπε σ' αυτόν: Τι είναι γραμμένο μέσα στον νόμο; Πώς διαβάζεις; Κι αυτός απάντησε: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμή σου, και με όλη τη διάνοιά σου»· και «τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». Και του είπε: Σωστά απάντησες· αυτό κάνε, και θα ζήσεις. »

Αυτά τα Εδάφια μάς λένε ότι η κληρονομιά της αιώνιας ζωής είναι για τον καθένα που πιστεύει, και δε λατρεύει άλλον θεό, παρά μόνον τον Έναν Αληθινό Θεό. Το **Κατά Λουκάν 10:25-28** συμφωνεί με το **Κατά Ματθαίον 19:16-17**, που λέει:

«Και ξάφνου, πλησιάζοντας κάποιος τού είπε: Δάσκαλε αγαθέ, τι καλό να πράξω για να έχω αιώνια ζωή; Και εκείνος τού είπε: Τι με λες αγαθέ; Δεν υπάρχει κανένας αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός. Αλλά, αν θέλεις να μεις μέσα στη ζωή, φύλαξε τις εντολές. »

Δεν υπάρχει εντολή που να λέει να λατρεύουμε τον Ιησού, μα υπάρχει μία που μας λέει να λατρεύουμε μόνο τον Θεό.

Στο **Κατά Λουκάν 4:41** ο Ιησούς αρνήθηκε να αποκαλείται από τα δαιμόνια Υιός του Θεού. Πιστεύετε ότι ο Ιησούς θα επέπληττε τα δαιμόνια, ή κανέναν άλλον γι' αυτό το θέμα, επειδή είπε την αλήθεια; Αναμφίβολα όχι! Ο Ιησούς άσκησε δριμεία επίπληξη στα δαιμόνια επειδή έλεγαν κάτι ψευδές αποκαλώντας τον Υιό του Θεού. Επίσης, αν τα δαιμόνια γνώριζαν ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, επειδή ο Ιησούς τους είπε να πάψουν επειδή τον αποκαλούσαν Χριστό, είναι αντιφατικό με την αποστολή του Ιησού.

Στο **Κατά Λουκάν 9:20-21**, ο Ιησούς είπε στους μαθητές:

«Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι; Και απαντώντας ο Πέτρος είπε: Είσαι ο Χριστός που έστειλε ο Θεός. Και τους πρόσταξε με αυστηρότητα, και παρήγγειλε να μη το πουν σε κανέναν.»

Επιπλέον, εδάφια όπως το **Κατά Ιωάννη 3:2**, το **Κατά Ιωάννη 6:14**, το **Κατά Ιωάννη 7:40**, το **Κατά Ματθαίον 21:11**, το **Κατά Λουκάν 7:16** και **24:19** επιβεβαιώνουν ότι ο Ιησούς αποδέχτηκε τον τίτλο του δασκάλου, του προφήτη και αυτοαποκλήθηκε υιός του ανθρώπου στα **Κατά Ματθαίον 8:20**, **12:40**, **17:9 &12**, **26:24**, **Κατά Λουκάν 9:26**, **22:48**, **22:69** και **24:7**.

Το πιο πειστικό εδάφιο που λέει ότι ο Ιησούς είναι ο υιός (δούλος) του ανθρώπου είναι το **Κατά Μάρκον 14:62**, όπου ο Ιησούς αναφέρει τη θέση του κατά την Ημέρα της Ανάστασης. Ο Ιησούς είπε συγκεκριμένα ότι θα βλέπαμε τον υιό του ανθρώπου, όχι τον υιό του Θεού, να κάθεται στο δεξί χέρι της δύναμης, και να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού.

Η πράξη της γέννησης είναι μια σωματική πράξη, και κάτι τέτοιο είναι αντίθετο με τη φύση του Θεού⁹. Το **Κοράνιο 19:35** λέει:

{ Δεν ταιριάζει στον Αλλάχ (στη Μεγαλοπρέπειά Του) να αποκτήσει έναν γιο (Αναφέρεται στην ύβρι των Χριστιανών ενάντια στον Αλλάχ, με το να ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι ο υιός Του). Δοξασμένος να είναι (Είναι πάνω απ' ό,τι Του αποδίδουν). Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς του λέει: «Γενηθήτω!» και γίνεται. } (19:35)

Τα διδάγματα του Ιησού ως υιό του Θεού δεν κηρύχθηκαν από τον Ιησού, ούτε έγιναν αποδεκτά από τον ίδιο τον Ιησού, αλλά διδάχτηκαν από τον Παύλο, όπως υποστηρίζεται από τις **Πράξεις Αποστόλων 9:20**.

«...των οποίων είναι οι πατέρες, και από τους οποίους γεννήθηκε ο Χριστός, όσον αφορά τη σάρκα, αυτός που είναι επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες. Αμήν.»

Ισχυρίστηκε ποτέ ο Ιησούς ότι είναι Θεός, ή είπε, «Να 'μαι, ο Θεός σας, λατρέψτε με.»; Η απάντηση είναι αρνητική. Γιατί δεν υπάρχει καμιά αδιαμφισβήτητη δήλωση στη Βίβλο όπου ο Ιησούς δηλώνει, «Είμαι Θεός, άρα λατρέψτε με.» Στην ουσία όλα από τα πάνω από δύο χιλιάδες εδάφια των επιστολών του Παύλου αποτελούν δικά του κατασκευάσματα, συμπεριλαμβανομένου του **Προς Ρωμαίους 9:5**, που λέει (ανάλογα με το ποια έκδοση της Βίβλου διαβάζεις):

«... γεννήθηκε ο Χριστός, όσον αφορά τη σάρκα, αυτός που είναι επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες. Αμήν.»¹³

Οι Χριστιανοί θα πρέπει να μάθουν ότι ο ίδιος ο Παύλος αναφέρει το δικό του Ευαγγέλιο, όχι του Ιησού, στην επιστολή του **Προς Ρωμαίους 2:16**, λέγοντας:

«κατά την ημέρα, όταν ο Θεός θα κρίνει τα κρυφά των ανθρώπων διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου.»

Μάλιστα, η Παυλική επιστολή προς Ρωμαίους λειτουργεί ως θεμέλιο του σημερινού Χριστιανισμού.¹³ Επομένως, των Χριστιανών οι προσπάθειες σ' αυτήν τη ζωή είναι που θα πάνε χαμένες, καθώς νομίζουν ότι αποκτούν αμοιβή κάνοντας το καλό, ενώ αποδίδουν εταίρους στον Θεό, όπως λέει στο 18:103-106 του **Κορανίου**:

{ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Να σας πούμε ποιοι είναι οι πιο χαμένοι αναφορικά με τις πράξεις (τους); Είναι αυτοί οι πράξεις των οποίων παραπλανήθηκαν ενώ πίστευαν ότι έκαναν καλά (νόμιζαν ότι κάνουν τις ορθές πραξεις, ενώ η αλήθεια είναι το αντίθετο). ~ Είναι εκείνοι που απίστησαν στα Αγιάτ (Εδάφια, Σημεία, Αποδείξεις) του Κυρίου τους και στη Συνάντηση μαζί Του (στη Μέλλουσα Ζωή). Έτσι, οι (καλές) πράξεις τους (που έκαναν κατά την εγκόσμια ζωή τους) έγιναν άκρυες (κατά την Ημέρα της Κρίσεως), και την Ημέρα της Ανάστασης, δε θα Ορίσουμε βάρος (τιμή) γι' αυτούς (δηλ. θα είναι ατιμασμένοι και αξιοκαταφρόνητοι). ~ Αυτή είναι η ποινή τους, η Κόλαση, για την απιστία τους, και για το ότι πήραν τα Αγιάτ (Εδάφια) Μου και τους Αγγελιαφόρους Μου με γελοιοποίηση.» }

(Ιερό Κοράνιο 18:103-106)

Πράγματι, είναι τόσο παράξενο και ειρωνικό το να γνωρίζει κανείς ότι καμία από τις επιστολές του Παύλου προς τους Ρωμαίους, πάνω από 430 εδάφια, δε διαμορφώθηκαν από τον Ιησού. Ο Παύλος θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει άμεσες αναφορές στα αγνά διδάγματα του Ιησού, αν ο ισχυρισμός του ότι ήταν απόστολος του Θεού ήταν αληθινός. Αντ' αυτού, μεγάλα μέρη από τις Βιβλικές αναφορές των επιστολών του (κυρίως στην Προς Ρωμαίους) ελήφθησαν από την Παλαιά Διαθήκη – τη Γένεση, την Έξοδο, το Λευιτικό, το Δευτερονόμιο, το 2 Σαμουήλ, το 1 Βασιλέων, τους Ψαλμούς, τις Παροιμίες, τον Ησαΐα, τον Ιεζεκιήλ και τον Ωσηέ. Οι επιστολές του ήταν, πράγματι, προϊόν κουραστικής προσπάθειας, μα αυτό δεν καθιστά τον Παύλο

καλύτερο από οποιονδήποτε άλλον άνδρα που συνέγραψε τη Βίβλο, ούτε τον κάνει προφήτη¹³.

Άλλες πρακτικές που υιοθετήθηκαν από τον Παύλο ήταν οι εξής: η Ρωμαϊκή Κυριακή αντί του Χριστιανικού Σαββάτου. Η παραδοσιακή γενέθλια ημέρα του θεού ήλιου ως η γενέθλια μέρα του Ιησού. Το έμβλημα του θεού ήλιου (ο σταυρός του φωτός) ως το έμβλημα του Χριστιανισμού. Και η ενσωμάτωση όλων των τελετών που τηρούνταν κατά τους εορτασμούς της γενέθλιας ημέρας του θεού ήλιου.⁷

Κλείνοντας όσον αφορά τη θέση του Χριστού, θα ήθελα να ρωτήσω τον Χριστιανό αναγνώστη μου να προσευχηθεί σοβαρά στον Θεό και να Του ζητήσει να ρίξει την κατάρα Του πάνω στον ίδιο, τη γυναίκα του, τους γιους του, τις κόρες του, αν αυτά που πιστεύει για τον Ιησού (ότι είναι Θεός, υιός του Θεού, μέρος της Αγίας Τριάδας) είναι ψευδή. Παρομοίως, έχω μάθει ότι αν ζητήσετε από έναν Μουσουλμάνο να προσευχηθεί ειλικρινά στον Θεό να ρίξει την κατάρα Του πάνω στον ίδιο, τη γυναίκα του, τους γιους του και τις κόρες του αν αυτά που λέει για το Χριστό (ότι είναι Προφήτης, Αγγελιαφόρος του Θεού, Λόγος από το Θεό) είναι ψευδή, ο Μουσουλμάνος δε θα δίσταζε να προσευχηθεί. Οι Μουσουλμάνοι είναι σταθεροί στην πίστη τους γνωρίζοντας ότι ο Ιησούς δεν είναι Θεός, ούτε ο υιός του Θεού, και δεν είναι μέρος της Αγίας Τριάδας. Αυτή η άσκηση του να ζητήσετε από τον Θεό να καταραστεί εσάς και την οικογένειά σας ίσως ακούγεται λίγο σκληρή, μα θα αποδείξει δύο πράγματα: (1) θα μάθετε ότι βρίσκεστε στον λανθασμένο δρόμο και (2) θα σας βάλει στον σωστό δρόμο.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΙΛΕΩΣΗ

Ένας πολύ σημαντικός πυλώνας του Χριστιανικού δόγματος είναι η σταύρωση για την άφεση των αμαρτιών. Αυτός ο πυλώνας του Χριστιανισμού και η σύνδεσή του με το ανθρώπινα κατασκευασμένο δόγμα εξηγείται πεντακάθαρα στο ακόλουθο απόσπασμα από το βιβλίο Σωτηρία μέσω της Μεταμέλειας του Άμπου Αμίνα Μπιλάλ Φίλιπς, σ.σ. 15-17:

Η άφεση αμαρτιών και εξιλέωση στην Παλαιά Διαθήκη ήταν μια ετήσια τελετή που σχεδιάστηκε για τον εξαγνισμό του ναού, των ιερέων και του λαού από τις αμαρτίες τους ενώ ανανέωναν την ιδιαίτερη σχέση τους με το Θεό. Το τελετουργικό περιελάμβανε νηστεία και θυσία. Εξακολουθεί να τηρείται στον Ιουδαϊσμό, τονίζοντας την εξομολόγηση και την μεταμέλεια από τις αμαρτίες κατά την ημέρα Γιομ Κιμπούρ, που θεωρείται ως η ιερότερη μέρα του χρόνου.

Για να δικαιολογήσει την αιρετική πεποίθηση της ενσάρκωσης του Θεού ως Ιησούς Χριστός και του φαινομενικού θανάτου του στον σταυρό, ο Παύλος στις επιστολές του προς Γαλάτες και Ρωμαίους υποστήριξε ότι η εξιλέωση από το νόμο απαιτούσε απόλυτη υπακοή, για την οποία ο άνθρωπος ήταν ανίκανος. Πρότεινε, αντ' αυτού, ότι ο θάνατος του Χριστού είχε την ιδιότητα της εξόφλησης, και παρείχε εξιλέωση για όλους τους αμαρτωλούς που πίστευαν σ' αυτόν.

Η Παυλική άποψη ότι οι ανθρώπινες αμαρτίες αποτρέπουν τον άνθρωπο από το να προσεγγίσει το Θεό και ότι μπορεί να συμφιλιωθεί μαζί Του μόνο μέσω της θυσίας του Χριστού εξελίχθηκε περαιτέρω από τον Χριστιανό θεολόγο Ειρηναίο (125-202 μ.Χ.), Επίσκοπο της Λυών, ο οποίος γύρω από αυτό ανέπτυξε το πρώτο σύστημα Καθολικής πίστης. Ένας άλλος Χριστιανός θεολόγος, ο Αυγουστίνος Ιπώνος (334-430 μ.Χ.) ανέπτυξε τα δόγματα της Πτώσης, του προπατορικού αμαρτήματος και του Απόλυτου Προορισμού, υποστηρίζοντας ότι ο άνθρωπος κληρονομεί την αμαρτία της πτώσης του Αδάμ από τη Χάρη του Θεού και ότι ο Θεός έχει ανεξήγητα επιλέξει μερικούς ανθρώπους για να σωθούν, και τους υπόλοιπους τους έστειλε σε αιώνια καταδίκη. Επομένως, ο άνθρωπος κληρονόμησε το κακό και την αμαρτία, και μόνον ο Χριστός, θυσιάζοντας τον εαυτό του για την ανθρωπότητα, θα μπορούσε (με τα λόγια του Αγίου Άνσελμου) να ικανοποιήσει πλήρως τη δίκαια τιμωρία του Θεού για τις αμαρτίες του ανθρώπου εναντίον του Θεού. Ο Άγιος Αυγουστίνος δίδαξε επιπλέον ότι η άφεση αμαρτιών προκύπτει μέσω της Χάρης που προέρχεται από τον Θεό, μα εγγέται μέσω των μυστηρίων. Ο Θωμάς Ακινάτης (1225-1274), εξέχων Χριστιανός θεολόγος του Μεσαίωνα, υποστήριξε την άποψη του Αγίου Αυγουστίνου που είχε από τότε γίνει ένα βασικό αδιαμφισβήτητο δόγμα.

Πριν μιλήσουμε για τις πολλές αντιφάσεις που περικλείουν τη σταύρωση, πρέπει να αναφερθεί και πάλι ότι ήταν ένα ευαγγέλιο του Παύλου που δήλωνε τη σταύρωση/ανάσταση του Ιησού (**2 Επιστολή προς Τιμόθεον 2:8**):

«Να θυμάσαι τον Ιησού Χριστό από το σπέρμα του Δαβίδ, που αναστήθηκε από τους νεκρούς, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου.»⁸

Επιπλέον, στο ευαγγέλιο της ανάστασης στο Κατά Μάρκον 16:19-20 είχε ήδη αφαιρεθεί από το κείμενο από γραφείς των ευαγγελίων στην έκδοση του 1952 της Αναθεωρημένης Έκδοσης της Βίβλου και μετά, για κάποιους λόγους, επανήλθε στην έκδοση του 1971. Σε πολλές Βίβλους, αν δεν έχει αφαιρεθεί, είναι τυπωμένο σε ψιλά γράμματα ή ανάμεσα σε αγκύλες και με σχολιασμό (Βλ. Αναθεωρημένη Έκδοση, Νέα Αμερικανική Βίβλος και Μετάφραση Νέου Κόσμου των Αγίων Γραφών).⁸

Η παραδοσιακή βιβλική αφήγηση της σταύρωσης του Ιησού είναι ότι συνελήφθη και σταυρώθηκε υπό τις διαταγές και σύμφωνα με τα σχέδια των αρχιερέων και των Εβραίων γηραιών. Αυτήν την αναφορά την αρνήθηκε η μεγαλύτερη Καθολική Χριστιανική εξουσία, ο Πάπας, το 1960. Εξέδωσε μια δήλωση στην οποία ανέφερε ότι οι Εβραίοι δεν είχαν καμία σχέση με τη σταύρωση του Ιησού.⁵

Είδε κανείς από τους μαθητές ή τους συγγραφείς του Ευαγγελίου τη σταύρωση ή την ανάσταση; Όχι! Στο **Κατά Μάρκον 14:50** λέει ότι οι μαθητές εγκατέληψαν τον Ιησού και τράπηκαν σε φυγή. Ακόμα και ο Πέτρος εγκατέλειψε τον Ιησού αφού ο αλέκτωρ λάλησε τρεις φορές, όπως προφήτευσε ο Ιησούς:

Κατά Ματθαίον 26:75

«Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Ιησού, που του είχε πει ότι: Πριν ο πετεινός λαλήσει, θα με απαρνηθείς τρεις φορές. Και βγαίνοντας έξω, έκλαψε πικρά.»

Τα άτομα που είναι πιο πιθανό να ήταν παρόντες σ' αυτήν τη στιγμή της ζωής του Ιησού ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσήφ, η μητέρα των παιδιών του Ζεβεδαίου και άλλες γυναίκες (**Κατά Ματθαίον 27:55-56**). Ωστόσο, δεν υπάρχει καμία αφήγηση στα Ευαγγέλια από αυτές τις γυναίκες όσον αφορά το τι είδαν ή το τι άκουσαν.

Ο μαθητής ή οι μαθητές βρήκαν τον τάφο όπου, όπως ισχυρίζονται οι Χριστιανοί, βρισκόταν ο Ιησούς, άδειο, και συμπέραναν ότι είχε αναστηθεί, γιατί οι μαθητές και άλλοι αυτόπτες μάρτυρες τον είδαν ζωντανό μετά την υποτιθέμενη σταύρωσή του. Κανείς δεν είδε τον Ιησού, όπως υποτίθεται, να ανασταίνεται. Ο Ίδιος ο Ιησούς είπε ότι δεν πέθανε στο σταυρό στο **Κατά Λουκάν 24:36-41**, όπως εξηγείται στις ακόλουθες παραγράφους.

Νωρίς το πρωί της Κυριακής, η Μαρία η Μαγδαληνή πήγε στον τάφο, που ήταν άδειος. Είδε κάποιον να στέκεται, ο οποίος έμοιαζε με κηπουρό. Τον αναγνώρισε μετά από συζήτηση που είχαν, ότι ήταν ο Ιησούς, και ήθελε να τον αγγίξει. Ο Ιησούς είπε τα ακόλουθα στο (**Κατά Ιωάννη 20:17**):

«Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Μη με αγγίζεις· επειδή, δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου⁸...»

Τώρα δείτε το **Κατά Λουκάν 24:36-43**:

«Και ενώ μιλούσαν γι' αυτά, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε στο μέσον τους, και λέει σ' αυτούς: Ειρήνη σ' εσάς. Και εκείνοι, ενώ εκπλάγηκαν και έγιναν έντρομοι, νόμιζαν ότι έβλεπαν πνεύμα. Και τους είπε: Γιατί είστε ταραγμένοι; Και γιατί ανεβαίνουν συλλογισμοί στις καρδιές σας; Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ ο ίδιος είμαι· ψηλαφήστε με και δείτε· επειδή, ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως βλέπετε εμένα ότι έχω. Και αφού το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια. Και ενώ αυτοί, από τη χαρά, ακόμα απιστούσαν και θαύμαζαν, είπε σ' αυτούς: Έχετε εδώ κάτι φαγώσιμο; Και εκείνοι έδωσαν σ' αυτόν ένα μέρος από ψημένο ψάρι, και ένα μέρος κηρήθρας από μέλι. Και καθώς τα πήρε, έφαγε μπροστά τους.»

Έχει ένα πνευματικό ή νεκρό σώμα την ανάγκη να φάει;

Το ότι ο Ιησούς έφαγε έγινε για να αποδείξει στους μαθητές ότι δεν ήταν πνεύμα, αντίθετα, ήταν ακόμα ζωντανός και όχι νεκρός.

Το ότι ο Ιησούς ήταν ζωντανός και όχι νεκρός υποστηρίζεται επιπλέον από τη δική του Προφητεία (**Κατά Ματθαίον 12:40**):

«Επειδή, όπως ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου στην καρδιά τής γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.»

Εκπλήρωσε ο Ιησούς αυτό το θαύμα; Οι Χριστιανοί θα έλεγαν ναι, γιατί ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε τρεις ημέρες αργότερα σύμφωνα με το Κατά Λουκάν 24:26 και το

Κατά Ματθαίον 20:19. Ωστόσο, σε σχέση με το θαύμα του Ιωνά και σύμφωνα με τη Βίβλο, ο Ιησούς πέρασε μόλις μία ημέρα και δύο νύχτες ¹² στον τάφο, και όχι τρεις ημέρες και τρεις νύχτες όπως προφήτευσε.

Ο Ιησούς υποτίθεται ότι τοποθετήθηκε στον τάφο ακριβώς πριν τη δύση του ηλίου την Παρασκευή (Μεγάλη Παρασκευή) και ανακαλύφθηκε ότι είχε εξαφανισθεί πριν την ανατολή της Κυριακής (του Πάσχα). Ακόμα κι αν τεντώσουμε όσο γίνεται τα χρονικά περιθώρια, μπορεί κανείς να πει ότι ο Ιησούς πέρασε τρεις ημέρες στη γη, μα δεν υπάρχει καμία περίπτωση, επαναλαμβάνω, καμία περίπτωση, να πέρασε τρεις νύχτες μέσα στη γη. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα Ευαγγέλια είναι σαφή στο ότι μας λένε πως ήταν «πριν την ανατολή» της Κυριακής που η Μαρία η Μαγδαληνή πήγε στον υποτιθέμενο τάφο του Ιησού και τον βρήκε άδειο ¹².

Συνεπώς, υπάρχουν κάποιες ασυνέπειες όσον αφορά το αν ο Ιησούς εκπλήρωσε την προφητεία του, είτε αν όντως σταυρώθηκε, είτε αν η ημέρα (Μ. Παρασκευή) της υποτιθέμενης σταύρωσής του ήταν λάθος. Ακόμα ένα αξιοσημείωτο γεγονός είναι ότι ο Ιωνάς ήταν ζωντανός στην κοιλιά της φάλαινας. Οι Χριστιανοί λένε ότι ο Ιησούς ήταν νεκρός μέσα στον τάφο/στη γη, και αντιφάσκουν με την προφητεία του Ίδιου του Ιησού. Ο Ιησούς είπε στο **Κατά Λουκάν 11:30**:

«Επειδή, καθώς ο Ιωνάς έγινε σημείο στους Νινευίτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου σ' αυτή τη γενεά.»

Αν ο Ιωνάς ήταν ζωντανός, ήταν και ο Ιησούς.

Ένα σημαντικότατο γεγονός που συνέβη πριν την υποτιθέμενη σταύρωση ήταν η προσευχή του Ιησού στο Θεό για βοήθεια. **Κατά Λουκάν 22:42**:

«Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει.»

Ο Ιησούς προσευχήθηκε να μην πεθάνει στο σταυρό και η προσευχή του εισακούστηκε από το Θεό, σύμφωνα με το **Κατά Λουκάν 22:43** και την **Προς Εβραίους 5:7**.⁸ Επομένως, αν όλες οι προσευχές του Ιησού εισακούστηκαν από τον Θεό, συμπεριλαμβανομένου και το να μην πεθάνει στο σταυρό, πώς μπορεί να πέθανε στο σταυρό;

Στο **Κατά Ματθαίον 27:46** λέει ότι ενώ ο Ιησούς ήταν στο σταυρό είπε:

«Ηλί, ηλί λιμά σαβαχθανί (Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες);»

Αν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, αυτό συνεπάγεται κραυγαλέα δήλωση απιστίας σύμφωνα με κάθε θεολόγο. Πρόκειται για μια μεγάλη προσβολή, καθώς τέτοια λόγια θα μπορούσαν να προέλθουν μόνον από έναν άπιστο προς το Θεό. Επιπλέον, είναι άπιστευτο να προήλθαν τέτοια λόγια από έναν Προφήτη του Θεού, γιατί ο Θεός ποτέ δεν αθετεί την υπόσχεσή Του και οι Προφήτες ποτέ δεν παραπονιούνται για καμία υπόσχεσή Του, ιδίως όταν γίνεται κατανοητή η Προφητική Αποστολή. Μπορεί να πει κανείς ότι όποιος αφηγείται πως αυτή η ρήση προέρχεται από έναν Προφήτη (τον Ιησού) είναι άπιστος ⁷.

Οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν, όπως δηλώνει το Κοράνιο, ότι ο Ιησούς δε σταυρώθηκε. Οι εχθροί του προτίθεντο να τον σταυρώσουν, μα ο Θεός τον έσωσε από τη συνωμοσία τους¹³.

{ **Και (επειδή) λένε (καυχόμενοι):** «Σκοτώσαμε τον Ιησού Χριστό, τον υιό της Μαρίας, τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ», μα δεν τον σκότωσαν, ούτε τον σταύρωσαν. Αλλά έτσι φάνηκε σε αυτούς *(η ομοιότητα του προσώπου του Ιησού, τοποθετήθηκε σε άλλον άνδρα και σκοτώσανε αυτόν τον άντρα, νομίζοντας ότι είναι ο Ιησούς.)* Και στ' αλήθεια αυτοί που διαφωνούν μεταξύ τους σ' αυτό αμφιβάλλουν γι' αυτό *(δηλ. οι Εβραίοι που ισχυρίστηκαν ότι τον σκότωσαν και οι Χριστιανοί που τον παρέδωσαν στους Εβραίους, όλοι τους αμφιβάλλουν γι' αυτό).* Δεν έχουν γνώση γι' αυτό, παρά μόνο ακολουθούν αυτό που νομίζουν. Και στ' αλήθεια δεν τον σκότωσαν. } (Ιερό Κοράνιο 4:157)

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Πριν συζητήσουμε το θέμα της ανάστασης, πρέπει να αναφερθεί ότι η γιορτή του Πάσχα ('Easter' στην Αγγλική), η υποτιθέμενη ημέρα της ανάστασης του Ιησού, ήταν αρχικά μια παγανιστική γιορτή προς τιμήν της Εόστρε, μιας Τευτονικής (Γερμανικής) θεάς του φωτός και της άνοιξης. Την ώρα της εαρινής ισημερίας (την ημέρα της άνοιξης όταν ο ήλιος διασχίζει τον ισημερινό και η ημέρα έχει την ίδια διάρκεια με τη νύχτα), προσέφεραν θυσίες προς τιμήν της. Ήδη από τον όγδοο αιώνα, το όνομα 'Easter' χρησιμοποιούταν για να προσδιορίσει την ετήσια εορτή της ανάστασης του Ιησού.¹⁵ Και πάλι, οι Χριστιανοί υιοθέτησαν την άγνοια των παγανιστών και τη συσχέτισαν με τον Ιησού.

Συνεπώς, από πού πήραν οι Χριστιανοί την πίστη της Ανάστασης; Την πήρα από τις διδασκαλίες του Παύλου (**Πράξεις 17:18**). Ο Παύλος, ο οποίος είπε ότι ήταν ο διορισμένος απόστολος από τον Ιησού σύμφωνα με το δικό του όραμα. Ποτέ δεν είδε τον Ιησού, κήρυττε ότι ο Ιησούς ήταν Υιός του Θεού (**Πράξεις 9:20**), και παραδέχθηκε πως η ανάσταση ήταν το δικό του ευαγγέλιο (**2 Τιμόθεος 2:8**). Άρα, ο Χριστιανισμός στη σημερινή μορφή του, που πιστεύει ότι η σταύρωση/ανάσταση είναι απαραίτητη για την εξιλέωση των αμαρτιών, στην πραγματικότητα δεν αποτελεί διδασκαλία του Ιησού.⁸ Οι αμαρτίες των ανθρώπων συγχωρούνταν πριν την υποτιθέμενη σταύρωση ή ανάσταση όπως φαίνεται στο **Κατά Μάρκον 2:5**:

«Βλέποντας δε ο Ιησούς την πίστη τους, λέει στον παράλυτο: Παιδί μου, οι αμαρτίες σου είναι σε σένα συγχωρεμένες.»

Κατά Λουκάν 7:48:

«Και της είπε: Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες.»

Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Ιησούς συγχώρεσε τις αμαρτίες πριν από τη σταύρωση ή την ανάστασή του, αντιβαίνει στην πίστη ότι το αίμα του Ιησού ξέπλυνε όλες τις αμαρτίες. Γιατί, σύμφωνα με το **Δευτερονόμιο 24:16:**

«ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά ούτε τα παιδιά θα θανατώνονται για τους πατέρες· κάθε ένας θα θανατώνεται για το δικό του αμάρτημα.»

Η πίστη των σημερινών Χριστιανών είναι αυτή του Παύλου. Ο Παύλος δικαιολόγησε το δόγμα του με τη χρήση των **Προς Ρωμαίους 7:1-4:**

«Ή αγνοείτε, αδελφοί, (επειδή, μιλάω προς εκείνους που γνωρίζουν τον νόμο), ότι ο νόμος έχει κυριότητα επάνω στον άνθρωπο για όσον χρόνο ζει; Επειδή, η παντρεμένη γυναίκα έχει δεθεί διαμέσου τού νόμου με τον άνδρα που βρίσκεται στη ζωή· αν, όμως, ο άνδρας πεθάνει, απαλλάσσεται από τον νόμο τού άνδρα. Επομένως, λοιπόν, αν, ενόσω ο άνδρας βρίσκεται στη ζωή, συζευχθεί με άλλον άνδρα, θα είναι μοιχαλίδα· αν, όμως, ο άνδρας πεθάνει, είναι ελεύθερη από τον νόμο, ώστε να μη είναι μοιχαλίδα, αν συζευχθεί με άλλον άνδρα. Λοιπόν, αδελφοί μου, κι εσείς θανατωθήκατε ως προς τον νόμο διαμέσου

τού σώματος του Χριστού, για να συζευχθείτε με άλλον, με εκείνον που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να καρποφορήσουμε στον Θεό.»

Τα προαναφερθέντα εδάφια δείχνουν ξεκάθαρα ότι ο Παύλος έκανε μια διάκριση ανάμεσα στον Ιησού και το Χριστό. Σύμφωνα με τη λογική του, ο νόμος που συνέδεε τον Ιησού με τους υποστηρικτές του δεν ήταν πια απαραίτητος, εφόσον ο Ιησούς είχε πεθάνει. Τώρα δεν ήταν πλέον «παντρεμένοι» με τον Ιησού αλλά με το Χριστό, ο οποίος έφερε έναν άλλο νόμο που αποκαλύφθηκε άμεσα σε αυτόν (Παύλος). Ήταν συνεπώς απαραίτητο να ακολουθήσουν το Χριστό και όχι τον Ιησού. Συνεπώς, όποιος τηρούσε ακόμη τις διδασκαλίες του Ιησού είχε παραστρατήσει. Ήταν η χρήση αυτής της συλλογιστικής με βάση την οποία ο Παύλος κατασκεύασε το δόγμα της λύτρωσης και της εξιλέωσης. Ο Ιησούς δε δίδαξε ποτέ αυτή τη θεωρία. Ήταν τεράστια επιτυχία, εφόσον, σε τόσες πολλές λέξεις κήρυξε πως ο άνθρωπος μπορούσε να κάνει ό,τι ήθελε χωρίς να αντιμετωπίσει τις αναπόφευκτες συνέπειες των πράξεών του, με την προϋπόθεση στο τέλος της ημέρας να έλεγε: «Πιστεύω στο Χριστό.» Ωστόσο, η βασική αρχή πάνω στην οποία βασίστηκε η λογική του Παύλου ήταν ψευδής, εφόσον ο Ιησούς ούτε σταυρώθηκε, ούτε αναστήθηκε. Τα δόγματα της λύτρωσης και της εξιλέωσης είναι απατηλά.⁷

Γνωρίζεις ότι το δόγμα της εξιλέωσης έγινε δεκτό από την εκκλησία τρεις με τέσσερις αιώνες μετά την αποχώρηση του Ιησού από τη γη;⁸ Διάβασε το **Δευτερονόμιο 24:16**, τον **Ιερεμία 31:30** και το **Ιεζεκιήλ**

18:20 και θα δεις ότι αυτό το δόγμα της εξιλέωσης αντιβαίνει στην Παλαιά Διαθήκη/Νόμο:

Δευτερονόμιο 24:16

«ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά ούτε τα παιδιά θα θανατώνονται για τους πατέρες· κάθε ένας θα θανατώνεται για το δικό του αμάρτημα.»

Ιερεμίας 31:30

«...αλλά, κάθε ένας θα πεθαίνει για την δική του ανομία.»

Ιεζεκιήλ 18:20

«...ο γιος δεν θα υποφέρει εξαιτίας της ανομίας τού πατέρα, και ο πατέρας δεν θα υποφέρει εξαιτίας της ανομίας τού γιου· η δικαιοσύνη τού δικαίου θα είναι επάνω του, και η ανομία τού ανόμου θα είναι επάνω του.»

Τώρα διάβασε τα **Κατά Ματθαίον 7:1 & 2**, και **1 Προς Κορινθίους 3:8**. Δεν υπάρχει λόγος εξιλέωσης για το «προπατορικό αμάρτημα» γιατί το **Κατά Ματθαίον 19:14** αναφέρει ότι τα παιδιά (όλα την ίδια στιγμή) ανήκουν στη βασιλεία των Ουρανών. Αυτή η αντίληψη του «ανήκειν στη βασιλεία των Ουρανών» συμβαδίζει με την Ισλαμική πίστη ότι:

«Κάθε νεογέννητο παιδί γεννιέται πλήρως υποταγμένο στον Αλλάχ (ως Μουσουλμάνος). Έπειτα, οι γονείς του τον προσηλυτίζουν στον Ιουδαϊσμό, Χριστιανισμό ή Μαγκανισμό.»

Επιπλέον, ο Ιησούς αναφέρει στο **Κατά Μάρκον 11:25-26** και στο **Κατά Λουκάν 11:1-4** ότι τα παραπτώματα (αμαρτίες) συγχωρούνται από το Θεό. Συνεπώς, δεν υπάρχει λόγος για την εξιλέωση των αμαρτιών από τον Ιησού.

Κατά Μάρκον 11:25-26

«Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα. Αν, όμως, εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.»

Κατά Λουκάν 11:1-4

«ΚΑΙ ενώ αυτός προσευχόταν σε κάποιον τόπο, καθώς σταμάτησε, κάποιος από τους μαθητές του, είπε σ' αυτόν: Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, όπως και ο Ιωάννης δίδαξε τους μαθητές του. Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, να λέτε: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, κι επάνω στη γη. Το καθημερινό μας ψωμί δίνε σε μας κάθε ημέρα. Και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας: επειδή, κι εμείς συγχωρούμε σε καθέναν που αμαρτάνει σ' εμάς: και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.»

Για μια ακόμη φορά, ο Ιησούς δεν ήλθε για να καταργήσει το νόμο. Ο Παύλος ήταν εκείνος που κατήργησε το [Μωσαϊκό] νόμο. Διάβασε στις **Πράξεις Αποστόλων 13:39**:

«και από όλα, από όσα δεν μπορέσατε διαμέσου τού νόμου τού Μωυσή να δικαιωθείτε, διαμέσου τούτου, καθένας που πιστεύει, ανακηρύσσεται δίκαιος.»

Η «δικαιοδοσία» που συγκέντρωσε ο Παύλος τού επέτρεψε να ισχυριστεί ότι οι ευλογίες του Ευαγγελίου δεν περιορίστηκαν στους Εβραίους, αλλά σε όλους όσους πίστεψαν⁷. Αυτό έρχεται, επίσης, σε απόλυτη αντίφαση με την αποστολή, το σκοπό και τις διδασκαλίες του Ιησού, Το αληθινό μήνυμα του Ιησού ήταν ο νόμος. Ο ίδιος νόμος που καθοδήγησε τον Αδάμ, τον Αβραάμ, το Μωυσή, το Νώε και όλους τους άλλους προφήτες, συμπεριλαμβανομένου και του προφήτη του Ισλάμ –του Μωχάμμαντ, η εμφάνιση του οποίου προφητεύεται στη Βίβλο όπως αναφέρεται στο Κοράνιο.

Ο ΜΩΧΑΜΜΑΝΤ ΣΤΗ ΒΙΒΛΟ

Οι προφητείες για τον Προφήτη Μωχάμμαντ μπορούν να βρεθούν στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, όπως αναφέρεται στο Ιερό Κοράνιο:

{ Αυτοί που ακολουθούν τον Αγγελιαφόρο, τον αγράμματο Προφήτη *(που δε μπορεί ούτε να διαβάσει, ούτε να γράψει)* (τον Μωχάμμαντ), του οποίου *(το όνομα)* βρίσκουν γραμμένο στις Γραφές τους στην Τορά και στο Ευαγγέλιο, τούς διατάζει να κάνουν ενάρετες πράξεις *(τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και ό,τι διατάσσει το Ισλάμ)*, και τους απαγορεύει τα Αλ-Μούνκαρ *(όλα όσα απαγορεύει το Ισλάμ, όπως απιστία, πολυθεϊσμό κλπ)*· και τους επιτρέπει τα Ατ-Ταγμπάτ *(τα καλά και τα νόμιμα, είτε πράξεις, είτε πράγματα, είτε φαγητά κλπ.)*, και τους απαγορεύει τα Αλ-Χαμπά'ιθ *(δηλ. όλα τα κακά και παράνομα, όπως το χοιρινό κλπ)*, και τους απελευθερώνει από το βαρύ φορτίο τους, και από τις αλυσίδες που ήταν πάνω τους *(όλες τις βαριές εντολές και τα δεσμά που τους είχε αναθέσει ο Αλλάχ παλιότερα)*. Έτσι, αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν *(τον Μωχάμμαντ)*, τον τιμούν, τον υποστηρίζουν, και ακολουθούν το φως *(το Κοράνιο)* που στάλθηκε μ' αυτόν, αυτοί θα είναι οι επιτυχημένοι. }

(Ιερό Κοράνιο 7:157)

Θα αναφερθώ και θα υποστηρίξω τις δύο προφητείες που αναφέρονται στη Βίβλο και δεν ισχύουν για κανέναν, παρά για τον Προφήτη Μωχάμμαντ.

1. Παλαιά Διαθήκη – Αυτή η προφητεία, που απευθύνθηκε στον Μωσλή, έλεγε ότι ο Θεός θα στείλει ανάμεσα από «τους αδελφούς» των Ισραηλιτών έναν Προφήτη σαν τον Μωσλή, που θα γίνει ιδρυτής, ηγέτης, και παράδειγμα για μια κοινωνία πιστών⁵. Διαβάστε το Δευτερονόμιο 18:18-20:

«Προφήτην ανάμεσα από τους αδελφούς τους θα σηκώσω σ' αυτούς, όπως εσένα, και θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του, και θα τους μιλήσει όλα όσα εγώ τον προστάζω. Και ο άνθρωπος, που δεν θα υπακούσει στα λόγια μου, που αυτός θα μιλήσει εξ ονόματός μου, εγώ θα τον τιμωρήσω.»

Οι Χριστιανοί σίγουρα θα πουν ότι αυτή η προφητεία αναφέρεται στον Ιησού. Όχι, ήταν ο Προφήτης Μωχάμμαντ, όχι ο Ιησούς, που όπως ο Μωσλής γεννήθηκε από απλούς γονείς, παντρεύτηκε, ίδρυσε μια πιστή κοινωνία, ίδρυσε έναν υπέροχο νόμο και πέθανε από φυσικά αίτια⁵. Τα αδέρφια των Ισραηλιτών (απογόνων του Αβραάμ μέσω του Ισαάκ) είναι οι ισμαηλίτες (απόγονοι του Αβραάμ μέσω του Ισμαήλ). Ο Ιησούς εξαιρείται από αυτήν την προφητεία γιατί ήταν Ισραηλίτης. Ειδάλλως το εδάφιο θα έλεγε «Προφήτην ανάμεσά τους»⁸

Ας συγκρίνουμε μερικά σημαντικά χαρακτηριστικά του Μωσλή, του Μωχάμμαντ και του Ιησού, που ίσως να διασαφηνίσουν την ταυτότητα αυτού του Προφήτη «όπως εσένα (Μωσλή)» που επρόκειτο να έλθει, σε ένα

απόσπασμα που προέρχεται από το *Christian-Muslim Dialogue* (Διάλογος Χριστιανού-Μουσουλμάνου), 1984.

	Μωσής	Μωχάμμαντ	Ιησούς
Γέννηση	Συνηθισμένη	Συνηθισμένη	Ασυνήθιστη
Οικογενειακή ζωή	Παντρεμένος με τέκνα	Παντρεμένος με τέκνα	Άγαμος, χωρίς τέκνα
Θάνατος	Συνηθισμένος	Συνηθισμένος	Ασυνήθιστος

2. Τώρα η Προφητεία στην Καινή Διαθήκη που αναφέρεται στον Προφήτη Μωχάμμαντ. Διαβάστε το **Κατά Ιωάννη 14:16**:

«Και εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, για να μένει μαζί σας στον αιώνα»

Αυτό το εδάφιο αναφέρει ξεκάθαρα ότι ένας άλλος, διαφορετικός, επιπρόσθετος, μα του ίδιου είδους, κι όμως ξεκάθαρα διαφορετικός από τον πρώτο ¹¹ θα στελνόταν βάσει της προσευχής του Ιησού. Μα η ερώτηση που γεννάται είναι: «Ποιος είναι ο πρώτος Παράκλητος;»

Ο Χριστιανικός κόσμος θα έλεγε ομόφωνα ότι ο Παράκλητος είναι το Άγιο Πνεύμα, κάτι που υποστηρίζεται μόνον από το **Κατά Ιωάννη 14:26**, που λέει:

«Και ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς.»

Ωστόσο, το **Κατά Ιωάννη 14:26** και το **Κατά Ιωάννη 14:16** δε συμφωνούν μεταξύ τους. Αν το **14:16** λέει ότι θα στείλει άλλον Παράκλητο, τότε το **14:26** λέει ότι ο άλλος που θα σταλεί είναι το Άγιο Πνεύμα. Αυτό σημαίνει ότι στο σύνολο θα έχουν σταλεί δύο (2) Άγια Πνεύματα. Η χρήση του άλλον στο **Κατά Ιωάννην 14:16** σημαίνει ότι ήδη έχει υπάρξει ένας.

Όσον αφορά το να σταλεί άλλο Άγιο Πνεύμα, κάποιιο Χριστιανοί θα το υποστηρίξουν λέγοντας ότι το Άγιο Πνεύμα δεν ήταν ακόμα στη γη. Όμως, υπάρχουν αρκετές αναφορές στη Βίβλο για τις ελεύσεις και τις αναχωρήσεις του Αγίου Πνεύματος πριν τη γέννηση και την αποχώρηση του Μεσσία: **Κατά Λουκάν 1:15** (Ιωάννη Βαπτιστή), **Κατά Λουκάν 1:41** (Ελισάβετ), **Κατά Λουκάν 1:67** (Ζαχαρία), **Κατάν Λουκάν 2:26** (Συμεών), **Κατά Λουκάν 3:22** (Ιησού).¹¹

Το Άγιο Πνεύμα βοηθούσε τον Ιησού στο κήρυγμά του και βοηθούσε τους μαθητές στις αποστολές τους στις οποίες κήρυτταν και θεράπευαν. Αν υπάρχει ακόμα αμφιβολία για τις πρακτικές του Αγίου Πνεύματος, τότε παρακαλώ διαβάστε το **Κατά Ιωάννη 20:21-22**:

«Και ξανά ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ειρήνη σε σας· όπως με απέστειλε ο Πατέρας, και εγώ αποστέλλω εσάς. Και μόλις το είπε αυτό, φύσηξε προς αυτούς, και τους λέει: Λάβετε Πνεύμα Άγιο»¹¹

Θυμηθείτε, εκείνη τη στιγμή ο Ιησούς δεν είχε φύγει ακόμα από τη γη. Έτσι, για να έλθει ο Παράκλητος, ο Ιησούς είπε ότι θα έπρεπε να φύγει, όπως αναφέρεται στο **Κατά Ιωάννη 16:7**:

«Εγώ, όμως, σας λέω την αλήθεια· σας συμφέρει να αναχωρήσω εγώ· επειδή, αν δεν αναχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θάρθει σε σας· αλλά, αφού αναχωρήσω, θα τον στείλω σε σας.»

Επιπλέον, το **Κατά Ιωάννη 14:26** αντιφάσκει με άλλες σαφείς προβλέψεις του Ιησού στο θέμα του Παράκλητου. Σημειώστε ότι δεν υπάρχουν άλλα εδάφια στη Βίβλο, εκτός του **Κατά Ιωάννη 14:26**, όπου αναφέρεται ότι ο Ιησούς αποκάλυψε το Άγιο Πνεύμα «αυτός». Σε όλα τα άλλα εδάφια της Βίβλου, το Άγιο Πνεύμα ονομάζεται απλώς Άγιο Πνεύμα. Αν διαβάσουμε προσεκτικά το **Κατά Ιωάννη 14:26**, μπορούμε να δούμε ότι με την εισαγωγή των λέξεων «(που είναι) το Πνεύμα το Άγιο», ο συγγραφέας καθοδηγεί τον αναγνώστη σε ένα συμπέρασμα. Το ίδιο γίνεται στο **Κατά Ιωάννη 14:22**, με την εισαγωγή του σχολίου «όχι ο Ισκαριώτης».

«Ο Ιούδας (όχι ο Ισκαριώτης) λέει σ' αυτόν: Κύριε, γιατί θα φανερώσεις τον εαυτό σου σε μας, και όχι στον κόσμο;»

Προς περαιτέρω υποστήριξη του ισχυρισμού ότι η λέξη «Παράκλητος» δεν αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα, γνωρίζετε ότι η αρχική λέξη που χρησιμοποίησε ο Ιησούς ήταν η Αραμαϊκή λέξη που σημαίνει Αχμεντ (ένα άλλο όνομα για τον Προφήτη Μωχάμμαντ) που μεταφέρθηκε στα Ελληνικά ως «Περικλειτός», ο ένδοξος, την οποία την έχουν αλλάξει σε άλλες εκδόσεις της Βίβλου σε «Παράκλητος»; Επίσης, η λέξη «πνεύμα» αποδίδεται επίσης στην Καινή Διαθήκη ως ένας εμπνευσμένος άνθρωπος, «αυτός που κατέχει μια πνευματική επικοινωνία» ή αποκάλυψη.

Άλλα εδάφια που αναφέρουν τον Παράκλητο είναι το **Κατά Ιωάννη 15:26**:

«Όταν, όμως, έρθει ο Παράκλητος, που εγώ θα στείλω σε σας από τον Πατέρα, το Πνεύμα τής αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, εκείνος θα δώσει μαρτυρία για μένα.»

Τώρα το **Κατά Ιωάννη 16:12-14**, που είναι η πιο περιεκτική παρουσίαση της εικόνας του Μωχάμμαντ και του Ισλάμ:

«Έχω πολλά ακόμα να σας πω, όμως δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάξετε· αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας.»

Αυτά τα χαρακτηριστικά του Παρακλήτου εφαρμόζονται μόνο στον Προφήτη Μωχάμμαντ, όπως θα δείξουν οι παρακάτω παρατηρήσεις:

1. Το Κοράνιο αναφέρει το όνομα Ιησούς είκοσι (20) φορές περισσότερες από το όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ.¹¹ Οι Εβραίοι αποκαλούσαν τον Ιησού απατεώνα και κατηγορούσαν τη μητέρα του για ανηθικότητα. Προσπάθησαν, ακόμα, να τον σταυρώσουν.⁵ Ο Προφήτης Μωχάμμαντ θεωρούσε τον Ιησού σπουδαίο Προφήτη, και το Κοράνιο τον αποκαλεί «Λόγο από το Θεό.» Το Κοράνιο αποδίδει στον Ιησού ένα θαύμα που δεν αναφέρεται στη Βίβλο. Το θαύμα συνέβη όταν ο Ιησούς μίλησε ως μωρό από το λίκνο. Ωστόσο, αν δείτε την ιστορία

του Ιησού από τη Ναζαρέτ, που προβάλλεται κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας, θα ακούσετε αυτό το θαύμα να αναφέρεται στην ιστορία. Από πού πήραν αυτό το θαύμα; Το θαύμα αυτό αναφέρεται μόνο στο Κοράνιο, όταν αμφισβητήθηκε η τιμή και η αγνότητα της Μαρίας.

{ Έπειτα εκείνη τον έδειξε. Είπαν: «Πώς μπορούμε να μιλάμε σε ένα παιδί στο λίκνο;» ~ (Ο Ιησούς) Είπε: «Στ' αλήθεια, είμαι δούλος του Αλλάχ, Αυτός μου έδωσε τη Γραφή και με έκανε Προφήτη. ~ Και με Έκανε ευλογημένο όπου κι αν είμαι, και μου διέταξε την προσευχή, και τη Ζακά (υποχρεωτική ελεημοσύνη) για όσο ζω. ~ Και (με Έκανε) ευσεβή και υπάκουο προς τη μητέρα μου, και δε με έκανε αλαζόνα (που μεταχειρίζεται τους ανθρώπους σκληρά και με αλαζονεία), άθλιο. } {Ιερό Κοράνιο 19:29-33}

Επίσης, στο Ισλάμ, η Μαρία η μητέρα του Ιησού θεωρείται η πιο αγνή γυναίκα και η καλύτερη όλων των γυναικών στον Παράδεισο. Επιπλέον, υπάρχει ακόμα ένα ολόκληρο κεφάλαιο (Σούρα) στο Κοράνιο που ονομάζεται Μαρία (Μαριάμ), και το όνομά της αναφέρεται 14 φορές περισσότερο στο Κοράνιο απ' ό,τι στη Βίβλο (32/18).¹¹

2. Το Κοράνιο αποκαλύφθηκε στον Προφήτη Μωχάμμαντ μέσω του αγγέλου Γαβριήλ. Κάθε φορά που ο άγγελος Γαβριήλ απαγγελνε μέρη του Κορανίου στον Προφήτη Μωχάμμαντ, ο Προφήτης Μωχάμμαντ μετέφερε επί λέξει ό,τι άκουγε στους Συντρόφους του, χωρίς να προσθέτει, να αλλάζει ή να ξεχνά τίποτα⁵. Το Κοράνιο περιγράφει, επίσης, τον Προφήτη Μωχάμμαντ λέγοντας:

{ **Ούτε μιλά από (δική του) επιθυμία. ~ Πρόκειται για μια Έμπνευση που (του) έχει εμπνευσθεί.** } (Ιερό Κοράνιο 53:3-4)

Αν συγκρίνουμε τα εδάφια **53:3-4** του Ιερού Κορανίου με το **Κατά Ιωάννη 16:13**, «**δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του**», θα δούμε την ομοιότητα μεταξύ του χαρακτηριστικού του Παρακλήτου και του Προφήτη Μωχάμμαντ.

3. Ο Προφήτης Μωχάμμαντ ήταν ο μόνος Αγγελιαφόρος που ήλθε μετά από τον Ιησού. Μεσολάβησε μεταξύ τους μια περίοδος έξι αιώνων. Η αποστολή του Ιησού περιορίστηκε στα απολωλότα πρόβατα των παιδιών του Ισραήλ, μα το μήνυμα του Μωχάμμαντ ήταν παγκόσμιο, για όλους τους ανθρώπους. Μόνο το μήνυμα του Προφήτη Μωχάμμαντ στοχευόταν από το Θεό να είναι παγκόσμιο και παντοτινό.⁵

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Χριστιανοί αδελφοί και αδελφές μου, δεδομένων των πληροφοριών που περιέχονται σ' αυτό το εγχειρίδιο, ελπίζω να αρχίσετε να κατανοείτε ότι οι πυλώνες του σημερινού Χριστιανισμού, δηλαδή το ότι ο Ιησούς είναι ο υιός του Θεού, η Αγία Τριάδα και το ότι ο Ιησούς πέθανε στο σταυρό για τις αμαρτίες μας είναι όλες βασισμένες σε αδύναμα, ύποπτα και αμφίβολα θεμέλια. Θεμέλια χτισμένα πάνω στα ακόλουθα στοιχεία:

1. Τα σημερινά Ευαγγέλια έχουν επικυρωθεί από έναν δολοφόνο 300 χρόνια αφού ο Ιησούς έφυγε από τη γη. (Δηλ. τον Κωνσταντίνο τον Ά, τον Ρωμαίο Αυτοκράτορα, στην Σύνοδο της Νίκαιας)
2. Τριακόσια ακόμα Ευαγγέλια καταστράφηκαν.
3. Τα λόγια «Μονογενής υιός του Θεού» έχουν επικυρωθεί από έναν δολοφόνο.
4. Η λέξη «Ευαγγέλιο» προστέθηκε στους τίτλους των βιβλίων: Κατά (Μάρκον, Λουκάν, Ματθαίον & Ιωάννην)
5. Τα «Ευαγγέλια» γράφτηκαν μεταξύ του 60 και 100 μ.Χ.
6. Τα «Ευαγγέλια» γράφτηκαν στο τρίτο πρόσωπο.
7. Εδάφια (Δόγμα της Αγίας Τριάδας) αφαιρέθηκαν από τη Βίβλο και έπειτα επαναφέρθηκαν.
8. Η Αγία Τριάδα έγινε αποδεκτή τρεις αιώνες μετά την αποχώρηση του Ιησού από τη γη.
9. Ένας ειδωλολάτρης πρωτοανέφερε τη λέξη «Χριστιανός».
10. Οι σημερινές Χριστιανικές εορτές έχουν ληφθεί από παγανιστικά τελετουργικά.

11. Λανθασμένη μετάφραση και προσθήκη λέξεων με σκοπό την παραπλάνηση του αναγνώστη.
12. Κανένας μαθητής ή ευαγγελιστής δεν είδε ιδίως όμμασι τον Ιησού να πεθαίνει στο σταυρό.
13. Ο Χριστιανισμός του σήμερα προέρχεται από ανθρώπινα κατασκευασμένα δόγματα.

Θα ήταν παράλογο να αποδεχτούμε οποιονδήποτε από τους πυλώνες του Χριστιανισμού ως έγκυρο αναλογιζόμενοι την προέλευση και τα θεμέλιά του. Η Βίβλος μάς λέει για τις συνέπειες που θα περιέλθουν σε όποιον χτίσει σπίτι χωρίς θεμέλια. Πλήρης καταστροφή. Αυτά τα ανθρωπίνως κατασκευασμένα θεμέλια, στα οποία στηρίζεται ο Χριστιανισμός του σήμερα, θα πρέπει να σας οδηγήσουν, αν δεν είναι πολύ αργά, στο να συνεχίσετε την έρευνα για έναν τρόπο ζωής που θα είναι αποδεκτός από τον Δημιουργό. Έναν τρόπο ζωής που θα σας παράσχει επιτυχία στην εγκόσμια και στη Μέλλουσα Ζωή, και θα σας σώσει από το μαρτύριο του Πυρός της Κολάσεως.

Πριν κλείσω, ας προσθέσω ένα πολύ σοβαρό σχόλιο: από σήμερα και στο εξής δε μπορείτε να πείτε ότι ποτέ δεν ακούσατε ο μήνυμα του Ισλάμ, τον Προφήτη Μωχάμμαντ, ή το τι λέει το Κοράνιο σχετικά με το να αποδίδει κανείς εταίρους στον Αλλάχ όσον αφορά τη λατρεία. Γιατί θα ερωτηθείτε την Ημέρα της Κρίσεως γιατί δεν ακολουθήσατε την θρησκεία του Ισλάμ.

Παρακαλώ διαβάστε και συλλογιστείτε αυτό το εδάφιο του Ιερού Κορανίου, κατά το οποίο ο άγγελος Γαβριήλ είπε στον Προφήτη Μωχάμμαντ να πει σε όλη την ανθρωπότητα

{ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Δεν είμαι παρά άνθρωπος σαν εσάς. Μου έχει αποκαλυφθεί ότι ο Θεός σας είναι Ένας Θεός (ο Αλλάχ). Έτσι, όποιος ελπίζει για τη συνάντηση με τον Κύριό του, ας πράττει δίκαια και να μην αποδίδει κανέναν ως εταίρο του Κυρίου του στη λατρεία» } (18:110)

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ εξήγησε το εδάφιο 18:110 λέγοντας:

«Ορκίζομαι σ' Αυτόν στου Οποίου το Χέρι βρίσκεται η ζωή μου, όποιος από τους Εβραίους και τους Χριστιανούς ακούσει για μένα και πεθάνει χωρίς να πιστέψει σε ό,τι μού δόθηκε θα είναι από τους κατοίκους της Κολάσεως.» (Μόσλεμ)

Χριστιανέ αδελφέ/αδελφή μου, σε καλώ να παραμερίσεις τη θρησκεία των γονέων σου και να κάνεις αυτό το βήμα προς την έρευνα, τη μάθηση, κι έπειτα την επιλογή της θρησκείας της θείας καθοδήγησης και σοφίας. Γίνε σήμερα Μουσουλμάνος πιστεύοντας ειλικρινά και επαναλαμβάνοντας τα λόγια, «*Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ*», και ξεκίνα ν' ακολουθείς τις πρωτότυπες και αυθεντικές διδασκαλίες όλων των Προφητών. Μα, αν είσαι πραγματικός πιστός, η Βίβλο θα σε οδηγήσει στον τρόπο ζωής (Ντιν) του Ισλάμ (Θεού Θέλοντος), όπως έκανε και με πολλούς άλλους.

Ας Σαλάμου Αλάικουμ

Προέλευση των Κυριότερων Δογμάτων/Αιρέσεων στις ΗΠΑ

<u>Όνομα</u>	<u>Ιδρυτής</u>
Βαπτιστές	John Smyth στην Αγγλία το 1609 και Rogert Williams στο Rhode Island το 1638
Μεθοδιστική Εκκλησία	Αιδεσιμότατος John Wesley – ξεκίνησε το ευαγγελιστικό κήρυγμα μέσα στην Εκκλησία της Αγγλίας το 1738. Η Μεθοδιστική Επισκοπική Εκκλησία ιδρύθηκε στις ΗΠΑ το 1784.
Λουθηρανή Εκκλησία	Μαρτίνος Λούθηρος – το πρώτο Λουθηρανό εκκλησίασμα στη Β. Αμερική ιδρύθηκε το 1638 στο Wilmington του Delaware
Μορμόνοι	Joseph Smith – Βρήκε τις χρυσές πλάκες το 1820
Πεντηκοστιανή Εκκλησία	Αναπτύχθηκε από το «κίνημα της αγιότητας» την πρώτη δεκαετία του εικοστού αιώνα.
Πρεσβυτεριανή Εκκλησία	John Knox – Ίδρυσε την πρώτη Πρεσβυτεριανή Εκκλησία στη Σκωτία το 1557.
Επισκοπική	Αμερικανικός κλάδος της Εκκλησίας

Εκκλησία		της Αγγλίας
Ηνωμένη Εκκλησία Χριστού	του	Διαμορφώθηκε το 1957 από το Γενικό Συμβούλιο Εκκλησιαζόμενων Χριστιανών μαζί με την Ευαγγελική και την Αναμορφωμένη Εκκλησία.
Εκκλησία Χριστού	του	Οργανώθηκε από πρεσβυτεριανούς στο Κεντάκι το 1804 και στην Πενσυλβάνια το 1809.
Μάρτυρες Ιεχωβά	του	Charles T. Russel στις ΗΠΑ κατά τα τέλη του 19 ^{ου} αι.
Εκκλησία Αντβεντιστών	των	Προήλθε από τις διδασκαλίες του William Miller τη δεκαετία του 1840. Επίσημως ιδρύθηκε στη Β. Αμερική το 1863.

Πηγή: The New York Public Library Desk Reference, 2^η Έκδοση

www.islamhouse.com